

วิทยานิพนธ์นี้เป็นส่วนหนึ่งของการศึกษาตามหลักสูตรศิลปมหาบัณฑิต

สาขาวิชาทัศนศิลป์ศึกษา แผน ก แบบ ก 2

มหาวิทยาลัยศิลปากร

ปีการศึกษา 2567

ลิขสิทธิ์ของมหาวิทยาลัยศิลปากร

พื้นที่ของห้องกับวันวานที่หวนถึง

โดย
นางสาวสุธิดา คงเพชรดิษฐ์

วิทยานิพนธ์นี้เป็นส่วนหนึ่งของการศึกษาตามหลักสูตรศิลปมหาบัณฑิต

สาขาวิชาทัศนศิลป์ศึกษา แผน ก แบบ ก 2

มหาวิทยาลัยศิลปากร

ปีการศึกษา 2567

ลิขสิทธิ์ของมหาวิทยาลัยศิลปากร

RETROSPECTION FILLS THE ROOM

A Thesis Submitted in Partial Fulfillment of the Requirements
for Master of Fine Arts Visual Arts Education
Academic Year 2024
Copyright of Silpakorn University

หัวข้อ	พื้นที่ของห้องกับวันวานที่หวนถึง
โดย	นางสาวสุธิดา คงเพชรดิษฐ์
สาขาวิชา	ทัศนศิลป์ศึกษา แผน ก แบบ ก 2
อาจารย์ที่ปรึกษาหลัก	ศาสตราจารย์ ทินกร กาษรสุวรรณ
อาจารย์ที่ปรึกษาร่วม	ศาสตราจารย์เกียรติคุณ พิษณุ ศุภนิมิตร ผู้ช่วยศาสตราจารย์ ดร. วิสูตร โพธิ์เงิน

คณะกรรมการประติมากรรมและภาพพิมพ์ และคณะศึกษาศาสตร์ มหาวิทยาลัยศิลปากร
ได้รับพิจารณาอนุมัติให้เป็นส่วนหนึ่งของการศึกษา ตามหลักสูตรศิลปมหาบัณฑิต

.....
(ศาสตราจารย์ ทินกร กาษรสุวรรณ) **คณบดีคณะกรรมการประติมากรรมและ
ภาพพิมพ์ และคณะศึกษาศาสตร์**

พิจารณาเห็นชอบโดย

.....
(ศาสตราจารย์เกียรติคุณ ปรีชา เกาทอง) **ประธานกรรมการ**
.....
(ศาสตราจารย์ ทินกร กาษรสุวรรณ) **อาจารย์ที่ปรึกษาหลัก**
.....
(ศาสตราจารย์เกียรติคุณ พิษณุ ศุภนิมิตร) **อาจารย์ที่ปรึกษาร่วม**
.....
.....
(ผู้ช่วยศาสตราจารย์ ดร. วิสูตร โพธิ์เงิน) **อาจารย์ที่ปรึกษาร่วม**

.....
(ศาสตราจารย์ เดชา วราชน) **ผู้ทรงคุณวุฒิภายนอก**

666120013 : ทัศนศิลป์ศึกษา แผน ก แบบ ก 2

คำสำคัญ : พื้นที่ของห้องกับวันวานที่หวานถึง

นางสาว สุธิดา คงเพชรดิษฐ์: พื้นที่ของห้องกับวันวานที่หวานถึง อาจารย์ที่ปรึกษา
วิทยานิพนธ์หลัก : ศาสตราจารย์ ทินกร กาษรสุวรรณ

การสร้างสรรคผลงานศิลปะนิพนธ์หัวข้อ “พื้นที่ของห้องกับวันวานที่หวานถึง” มีวัตถุประสงค์เพื่อศึกษาแนวคิดและทฤษฎีที่เกี่ยวข้องกับความเหงา ความโดดเดี่ยว เพื่อศึกษาเทคนิควิธีการสร้างสรรคผลงานศิลปะจากความเหงาด้วยเทคนิคสื่อผสม (Mixed media) และเพื่อถ่ายทอดความรู้สึกและจินตนาการและความสำคัญของความเหงาของผู้สร้างสรรคเป็นการสร้างสรรคผลงานในรูปแบบ สื่อผสม (Mixed Media) โดยมีแรงบันดาลใจมาจากความทรงจำในช่วงวัยมัธยมของผู้สร้างสรรคที่เต็มไปด้วยความสุข ความสนุกสนาน และมีมิตรภาพกับเพื่อน ๆ ในช่วงเวลาหนึ่งของชีวิตของผู้สร้างสรรค

ผู้สร้างสรรคได้นำความรู้สึกเหล่านั้นมาถ่ายทอดผ่านการจำลองห้อง ต่าง ๆ อย่างเช่น ห้องเรียน ห้องนอนและห้องนั่งเล่น สร้างสรรคออกมาในลักษณะของงานสามมิติ ซึ่งสะท้อนทั้งอารมณ์ของความเหงา ความคิดถึง และความสุขที่ปะปนกันอยู่ โดยการจัดองค์ประกอบภายในห้อง อาทิ การใช้สี สัน เฟอร์นิเจอร์ และกระจกสะท้อนภาพ ถูกออกแบบอย่างตั้งใจเพื่อสื่อถึงความทรงจำและอารมณ์ที่ซ่อนอยู่ในแต่ละพื้นที่ การสร้างสรรคผลงานครั้งนี้ไม่เพียงเป็นการบันทึกเรื่องราวส่วนตัวของผู้สร้างสรรคเท่านั้น แต่ยังเป็น การเปิดพื้นที่ให้ผู้ชมได้ร่วมสัมผัสกับความรู้สึกและย้อนนึกถึงช่วงเวลาในอดีตของตนเอง ผ่านบรรยากาศของห้องที่เต็มไปด้วยความหมาย ความทรงจำ และอารมณ์ที่ถ่ายทอดออกมาอย่างลึกซึ้งและจริงใจ

จากผลการศึกษาและสร้างสรรคผลงานในครั้งนี้ ผู้สร้างสรรคได้ศึกษาข้อมูลวิเคราะห์และสร้างสรรคผลงานทั้งหมดจำนวน 3 ชิ้น ผลงานชิ้นที่ 1 ชื่อผลงาน ห้องแห่งความทรงจำหมายเลข 1 ขนาด 100 x 120 x 80 ซม. ผลงานชิ้นที่ 2 ชื่อผลงาน ห้องแห่งความทรงจำหมายเลข 2 ขนาด 100 x 120 x 80 ซม. และผลงานชิ้นที่ 3 ชื่อผลงาน ห้องแห่งความทรงจำหมายเลข 3 ขนาด 100 x 120 x 80 ซม.

666120013 : Major Visual Arts Education

Keyword : Retrospection fills the room

MISS Sutida KONGPETDIT : RETROSPECTION FILLS THE ROOM Thesis advisor :
Professor Tinnakorn Kasornsuwan

Creating an artwork on the topic of the area of the room and the past that recalls has a purpose, to study the concepts and theories related to loneliness, and isolation, to study the techniques of creating art from loneliness with mixed media techniques (Mixed media), and to convey the feelings and imagination and importance of the loneliness of the creator. It is a creation of works in the form of mixed media (Media) inspired by the memories of the creator's high school which is full of happiness, fun, and friendship with friends at a certain time in the creator's life.

The creator has brought those feelings by simulating various rooms such as classrooms, bedrooms, and living rooms. Created in the form of a three-dimensional work That reflects the emotions of loneliness, nostalgia, and happiness that are mixed By arranging the elements inside the room, such as the use of colors, furniture, and mirrors. It is intentionally designed to convey the memories and emotions hidden in each space. The creation of this work is not only to record the creator's personal story. But it also opens up a space for the audience to experience the feelings and reminisce about their past moments through the atmosphere of the room that is full of meanings, memories, and emotions that are deeply and sincerely conveyed.

From the results of the study and creating the work this time, the creator has studied the information, analyzed, and created a total of 3 pieces, the 1st work, the name of the work, the room of memory number 1, size 100 x 120 x 80 cm. The 2nd work, the title of the work, is the Room of Memories number 2, size 100 x 120 x 80 cm. And the 3rd work, the title of the work, the room of memory number 3, size 100 x 120 x 80 cm.

กิตติกรรมประกาศ

วิทยานิพนธ์หัวข้อ พื้นที่ของห้องกับวันวานที่หวนถึง นี้สำเร็จลุล่วงไปได้ด้วยดีด้วยความอนุเคราะห์จาก ศาสตราจารย์ทินกร กษรสุวรรณ อาจารย์ที่ปรึกษาหลัก ศาสตราจารย์เกียรติคุณ พิษณุ สุภณมิตร อาจารย์ที่ปรึกษาร่วม และ ผู้ช่วยศาสตราจารย์ ดร.วิสูตร โปธิ์เงิน อาจารย์ที่ปรึกษา วิทยานิพนธ์ ที่ได้กรุณาให้คำแนะนำ ช่วยเหลือ และช่วยตรวจสอบแก้ไขข้อบกพร่องต่าง ๆ จนวิทยานิพนธ์นี้ได้สำเร็จลุล่วงไปได้อย่างสมบูรณ์ ผู้สร้างสรรค์มีความรู้สึกซาบซึ้งในความกรุณา และขอขอบพระคุณเป็นอย่างยิ่ง

ขอขอบพระคุณคณะกรรมการสอบวิทยานิพนธ์ทุกท่านที่ได้กรุณาให้คำแนะนำ ตรวจสอบแก้ไขข้อบกพร่องต่าง ๆ ในขั้นตอนสุดท้าย จนทำให้วิทยานิพนธ์นี้มีความถูกต้องสมบูรณ์ และผู้สร้างสรรค์ขอขอบพระคุณ ศาสตราจารย์เกียรติคุณปรีชา เกาทอง ศาสตราจารย์เกียรติคุณญาณวิทย์ กุญแจทอง รองศาสตราจารย์ทิพนตร แยมมณีชัย ผู้ช่วยศาสตราจารย์ ดร.สุขุมล นิชภัทรอนันต์ และ ผู้ช่วยศาสตราจารย์ ดร.พิสิฐ ตั้งพรประเสริฐ ที่กรุณาช่วยเหลือให้คำแนะนำและตรวจสอบแก้ไขข้อบกพร่องต่าง ๆ ของการสร้างสรรค์วิทยานิพนธ์หัวข้อ “พื้นที่ของห้องกับวันวานที่หวนถึง” ในครั้งนี้ เพื่อปรับปรุงให้มีคุณภาพและมีความเหมาะสมต่อการสร้างสรรค์วิทยานิพนธ์

ขอขอบพระคุณครอบครัวของผู้สร้างสรรค์ และขอขอบคุณเพื่อนนักศึกษาปริญญาโท สาขาวิชาทัศนศิลป์ศึกษา ชั้นปีสุดท้าย ปีการศึกษา 2568 รวมถึงเพื่อนในวัยมัธยมที่คอยให้ความช่วยเหลือในส่วนของการสร้างสรรค์ เป็นแรงบันดาลใจ และเป็นกำลังใจให้ผู้สร้างสรรค์ ได้สร้างสรรค์ผลงานศิลปะได้เป็นอย่างดี

คุณค่าและประโยชน์อันพึงมีจากวิทยานิพนธ์นี้ ผู้สร้างสรรค์ขอมอบแต่ผู้มีพระคุณทุกท่าน ด้วยความเคารพอย่างยิ่ง หากมีข้อผิดพลาดประการใด ผู้สร้างสรรค์ขออภัยมา ณ ที่นี้ด้วย

สุธิดา คงเพชรดิษฐ

สารบัญ

	หน้า
บทคัดย่อภาษาไทย.....	ง
บทคัดย่อภาษาอังกฤษ.....	จ
กิตติกรรมประกาศ.....	ฉ
สารบัญ.....	ช
สารบัญตาราง.....	ญ
สารบัญภาพ.....	ฎ
บทที่ 1 บทนำ.....	1
ความเป็นมาและความสำคัญของปัญหา.....	1
วัตถุประสงค์ของการสร้างสรรค์.....	2
แนวความคิดการสร้างสรรค์.....	2
สมมติฐานของการสร้างสรรค์.....	3
นิยามศัพท์เฉพาะ.....	3
ขอบเขตของการวิจัย.....	4
ขั้นตอนของการสร้างสรรค์.....	4
ตารางเวลาในการสร้างสรรค์ผลงาน.....	5
เวลาที่ใช้ในการสร้างสรรค์.....	6
วิธีที่ใช้ในการสร้างสรรค์.....	6
อุปกรณ์ที่ใช้ในการสร้างสรรค์.....	6
บทที่ 2 วรรณกรรมที่เกี่ยวข้อง.....	8
1. อิทธิพลที่มีต่อแนวคิดและแรงบันดาลใจ.....	8
ความรู้สึกนึกคิดภายในจิตใจ.....	8

ประสบการณ์ความรู้สึก	9
2. ทฤษฎีและเทคนิควิธีการ	10
ศิลปะสื่อผสม.....	10
ความเข้าใจเกี่ยวกับศิลปะสื่อประสม	11
ความหมายของศิลปะสื่อประสม.....	11
ประเภทของศิลปะสื่อประสม.....	12
3. อิทธิพลทางด้านเทคนิคและแนวความคิด	14
อิทธิพลทางด้านเทคนิค	14
4. อิทธิพลทางด้านแนวความคิด	19
5. งานวิจัยที่เกี่ยวข้อง.....	24
บทที่ 3 วิธีดำเนินการสร้างสรรค์.....	32
1. แนวความคิดและแรงบันดาลใจในการสร้างสรรค์ผลงาน	32
2. รูปแบบการสร้างสรรค์ผลงาน.....	33
3. วิธีการดำเนินงาน	33
4. วัสดุอุปกรณ์ในการดำเนินงาน	34
5. ระยะเวลาการดำเนินงาน	34
บทที่ 4 ผลการสร้างสรรค์.....	46
แนวความคิด.....	46
ตารางวิเคราะห์ผลงานสร้างสรรค์ก่อนวิทยานิพนธ์จำนวน 3 ชิ้น	51
ผลงานสร้างสรรค์วิทยานิพนธ์.....	52
วิเคราะห์ผลงานสร้างสรรค์วิทยานิพนธ์ ชั้นที่ 1	52
วิเคราะห์ผลงานวิทยานิพนธ์ ชั้นที่ 2.....	54
วิเคราะห์ผลงานวิทยานิพนธ์ ชั้นที่ 3.....	55
ตารางวิเคราะห์ผลงานสร้างสรรค์วิทยานิพนธ์ จำนวน 3 ชิ้น	57

บทที่ 5 สรุป อภิปรายผล และข้อเสนอแนะ	59
1. สรุปผลการสร้างสรรค์	59
2. อภิปรายผล	60
ผลงานชิ้นที่ 1	61
ผลงานชิ้นที่ 2	61
ผลงานชิ้นที่ 3	61
3. ข้อเสนอแนะ (Suggestion)	64
รายการอ้างอิง	65
ภาคผนวก	66
ประวัติผู้เขียน	73

สารบัญตาราง

	หน้า
ตารางที่ 1 ตารางเวลาในการสร้างสรรค์ผลงาน	5
ตารางที่ 2 ตารางวิเคราะห์ศิลปิน	22
ตารางที่ 3 ระยะเวลาการดำเนินงาน	34
ตารางที่ 4 ตาราง วิเคราะห์ผลงานสร้างสรรค์ก่อนวิทยานิพนธ์จำนวน 3 ชิ้น.....	51
ตารางที่ 5 ตารางวิเคราะห์ผลงานสร้างสรรค์วิทยานิพนธ์ จำนวน 3 ชิ้น.....	57

สารบัญภาพ

	หน้า
ภาพที่ 1 Arghavan Khosravi เข้าถึงเมื่อ มีนาคม 2568	14
ภาพที่ 2 The Anatomy Of A Women SERIES 2 2019	15
ภาพที่ 3 She Had a Dream, 2018	15
ภาพที่ 4 นิรัชพร น่วมเจิม เข้าถึงเมื่อ เมษายน 2568	16
ภาพที่ 5 ลักยิ้มของย่า เทคนิค สื่อผสม ขนาด กว้าง 49 สูง 27 ลึก 45 ซม.	17
ภาพที่ 6 ตะเพียนตะเพียน เทคนิค สื่อผสมจากไม้ อะคริลิค มอเตอร์ ไฟ LED ไม้ไผ่เก่าจากอุปกรณ์ หาปลา เสี่ยงดนตรี ขนาด ขนาด 172 x 172 x 161 ซม.	18
ภาพที่ 7 ภพสรรค์ อารังพิพัฒน์ เข้าถึงเมื่อ มีนาคม 2568	19
ภาพที่ 8 “BEST BEFORE” - ความทรงจำของฉันมีวันหมดอายุ”	19
ภาพที่ 9 ปุณฺณศึกษา ศิลปะรัศมี เข้าถึงเมื่อ เมษายน 2568	20
ภาพที่ 10 วัดอยู่กับความทรงจำ , 2015	21
ภาพที่ 11 จินตภาพจากเศษวัสดุ 1 ขนาด 45 x 45 x 50 ซม. เทคนิค ลูกโปม,เม็ดพลาสติก, หัวหมุด ทองเหลือง, กระจาดสามสมซี่เลื่อย เศษใบไม้, เศษบรรจุภัณฑ์คอมพิวเตอร์	25
ภาพที่ 12 จินตภาพจากเศษวัสดุ 2 ขนาด 30 x 30 x 70 ซม. เทคนิค ผ้า, ลูกโปม, เม็ดพลาสติก, ไข่ พลาสติก จำลอง,กระจาดสามสมซี่เลื่อยเศษใบไม้, หัวหมุดทองเหลือง เศษบรรจุภัณฑ์คอมพิวเตอร์ ..	25
ภาพที่ 13 จินตภาพจากเศษวัสดุ 3 ขนาด 25 x 25 x 75 ซม. เทคนิค ผ้า, แจกั้น, ลูกโปม, เม็ด พลาสติก, หัวหมุดทองเหลือง, กระจาดสามสมซี่เลื่อย เศษใบไม้, เศษบรรจุภัณฑ์คอมพิวเตอร์	25
ภาพที่ 14 จินตภาพจากเศษวัสดุ 4 ขนาด 35 x 90 x 40 ซม. เทคนิค ผ้า, ลูกโปม, เม็ดพลาสติก, หัว หมุด ทองเหลือง, กระจาดสามสมซี่เลื่อย เศษ ใบไม้,พลาสติกเพาะต้นไม้, เศษบรรจุภัณฑ์ คอมพิวเตอร์	25
ภาพที่ 15 จินตภาพจากเศษวัสดุ 5 ขนาด 23 x 40 x 60 ซม. เทคนิค ลูกโปม, เม็ดพลาสติก, เยื่อ กระจาด,..... หัวหมุดทองเหลือง, กระจาดสามสมซี่เลื่อย,พลาสติกเพาะต้นไม้, เศษบรรจุภัณฑ์ เครื่องปรับอากาศ	26

ภาพที่ 16 จินตภาพจากเศษวัสดุ 6 ขนาด 45 x 45 x 110 ซม. เทคนิค ลูกโปม, เม็ดพลาสติก, เยื่อกระดาษ หัวหมุดทองเหลือง, เชือกไหมพรม, กระดาษสาผสม ขี้เลื่อย เศษไปไม้พลาสติกเพาะต้นไม้, ถาดกระดาษบรรจุไข่.....	26
ภาพที่ 17 โยกเยกเยย ขนาด 54 x 107 x 110 ซม. เทคนิค ของเล่นพลาสติก, ไม้, ไฟ.....	27
ภาพที่ 18 หนูแดง ขนาด 54 x 107 x 100 ซม. เทคนิค ของเล่นพลาสติก, เหล็ก ท่อกลม, ล้อจักรยาน, ขาป่น, เบาะ แชนด์จักรยาน, ไฟฟ้า	27
ภาพที่ 19 โหล มหัทศจรีย์ ขนาด 25 x 63 x 135 ซม. เทคนิค ไม้, ของเล่นตุ๊กตา, ไฟฟ้า, ตุ๊กตา กระดาษ	27
ภาพที่ 20 ปืนวิเศษ ขนาด 25 x 65 x 135 ซม. เทคนิค ไม้ MDF, อลูมิเนียมเส้นแบน, ท่อ PVC, จุกพลาสติกแดง	27
ภาพที่ 21 การปิดบัง ซ่อนเร้นตัวตน 1 ขนาด สูง 190 ซม. เทคนิค สื่อมผสม ไม้, ไม้อัด, ใยใบไม้, ด้าย, กระดาษสา.....	29
ภาพที่ 22 การปิดบัง ซ่อนเร้นตัวตน 2 ขนาด 200 x 245 x 245 ซม. เทคนิค สื่อมผสม ลิ่นชัก, ใยใบไม้, ด้าย.....	29
ภาพที่ 23 การปิดบัง ซ่อนเร้นตัวตน 3 ขนาด ขนาด 100 x 100 x 245 ซม. เทคนิค สื่อมผสม แก้วอิ, ใยใบไม้, ด้าย	29
ภาพที่ 24 การปิดบัง ซ่อนเร้นตัวตน 4 ขนาด 200 x 245 x 245 ซม. เทคนิค สื่อมผสม ใยใบไม้, ด้าย	29
ภาพที่ 25 เทคนิคประดับ กระจกบนรูปทรงที่แปรเปลี่ยน	30
ภาพที่ 26 เทคนิคประดับกระจก บนรูปทรงที่แปรเปลี่ยน	30
ภาพที่ 27 เทคนิคประดับกระจกบนรูปทรงที่แปรเปลี่ยน.....	30
ภาพที่ 28 เทคนิคประดับกระจกบนรูปทรงที่แปรเปลี่ยน.....	31
ภาพที่ 29 เทคนิคประดับกระจกบนรูปทรงที่แปรเปลี่ยน.....	31
ภาพที่ 30 เทคนิคประดับกระจกบนรูปทรงที่แปรเปลี่ยน.....	31
ภาพที่ 31 ภาพร่างที่ขึ้นที่ 1	36

ภาพที่ 32 ภาพร่างที่ชั้นที่ 2	36
ภาพที่ 33 ภาพร่างที่ชั้นที่ 3	37
ภาพที่ 34 ภาพร่างที่ชั้นที่ 4	37
ภาพที่ 35 ภาพร่างที่ชั้นที่ 5	38
ภาพที่ 36 การประกอบโครงสร้างไม้อัดให้เป็นห้อง	38
ภาพที่ 37 ลงสีรองพื้น	39
ภาพที่ 38 ติดกระจกกลางบนชิ้นงานทั้ง 3 ชิ้น	39
ภาพที่ 39 สร้างสรรค์เฟอร์นิเจอร์เพื่อนำมาตกแต่งห้อง	40
ภาพที่ 40 จัดวางเฟอร์นิเจอร์ที่สร้างสรรค์ลงในชิ้นงาน	40
ภาพที่ 41 ภาพร่างชิ้นที่ 1	41
ภาพที่ 42 กระบวนการสร้างสรรค์ผลงานชิ้นที่ 1	41
ภาพที่ 43 ภาพผลงานชิ้นที่ 1 ชื่อผลงาน ห้องแห่งความทรงจำหมายเลข 1 เทคนิค ศิลปะสื่อผสม ขนาด 100 x 120 x 80 ซม.	42
ภาพที่ 44 ภาพร่างงานชิ้นที่ 2	42
ภาพที่ 45 กระบวนการสร้างสรรค์ผลงานชิ้นที่ 2	43
ภาพที่ 46 ภาพผลงานชิ้นที่ 2 ชื่อผลงาน ห้องแห่งความทรงจำหมายเลข 2 เทคนิค ศิลปะสื่อผสม ขนาด 100 x 120 x 80 ซม.	43
ภาพที่ 47 ภาพร่างงานชิ้นที่ 3	44
ภาพที่ 48 กระบวนการสร้างสรรค์ผลงานชิ้นที่ 3	44
ภาพที่ 49 ภาพผลงานชิ้นที่ 3 ชื่อผลงาน ห้องแห่งความทรงจำหมายเลข 3 เทคนิค ศิลปะสื่อผสม ขนาด 100 x 120 x 80 ซม.	45
ภาพที่ 50 ชื่อผลงาน เที้ยวเฉา ชิ้นที่ 1 เทคนิค สื่อผสม (Mixed media)	48
ภาพที่ 51 ชื่อผลงาน แสนเหงา ชิ้นที่ 2 เทคนิค สื่อผสม (Mixed media)	49
ภาพที่ 52 ชื่อผลงาน คิดถึง ชิ้นที่ 3 เทคนิค สื่อผสม (Mixed media)	50

ภาพที่ 53 ชื่อผลงาน ห้องแห่งความทรงจำหมายเลข 1 เทคนิค ศิลปะสื่อผสม ขนาด 100 x 120 x 80 ซม.	53
ภาพที่ 54 ชื่อผลงาน ห้องแห่งความทรงจำหมายเลข 2 เทคนิค ศิลปะสื่อผสม ขนาด 100 x 120 x 80 ซม.	55
ภาพที่ 55 ชื่อผลงาน ห้องแห่งความทรงจำหมายเลข 3 เทคนิค ศิลปะสื่อผสม ขนาด 100 x 120 x 80 ซม.	56
ภาพที่ 56 ไม่เกิดการบิดงอจากการขนย้าย.....	63
ภาพที่ 57 เสริมไม้ที่ฐานด้านล่าง.....	63
ภาพที่ 58 ใส่ไม้ค้ำที่ชิ้นงาน และแรเงาก่อนการขนย้าย.....	63

บทที่ 1

บทนำ

ความเป็นมาและความสำคัญของปัญหา

ในปัจจุบันความรู้สึกที่เกิดขึ้นกับความรู้สึกนึกคิดที่เกิดขึ้นภายใต้จิตสำนึกของแต่ละบุคคลนั้นย่อมมีความแตกต่างกันไปในแต่ละบุคคล จึงเกิดมาเป็นสภาวะที่ติดค้างอยู่ในจิตใจ การได้ระบายออกผ่านการสร้างสรรค์ผลงานศิลปะก็เป็นวิธีการหนึ่งที่สามารถทำให้ผู้ที่รู้สึกอยากระบาย ผู้ที่รู้สึกไม่สบายใจสามารถรู้สึกผ่อนคลายได้จากการสร้างสรรค์ผลงานเพราะการสร้างสรรค์ผลงานศิลปะนั้นจะประสบผลสำเร็จได้ก็ล้วนเกิดจากการได้ลงมือทำ จึงจะช่วยให้สามารถทำให้ผู้สร้างสรรค์นั้นรู้สึกผ่อนคลายจากการกระทำ งานศิลปะเล็ก ๆ น้อย ๆ ก็สามารถช่วยให้เราได้พักจากเรื่องที่เราติดค้างอยู่ในใจ หลุดออกจากสิ่งที่ยึดเหนี่ยวอยู่ในจิตใจ การได้มองหาสิ่งที่สามารถช่วยให้เราผ่อนคลายได้ทั้งจากการกระทำหรือการได้พาตัวเองไปหาสิ่งที่มีความสุขนั้นก็ย่อมเป็นสิ่งที่ทำให้คนทุกคนมีสภาวะจิตใจที่ดีขึ้น ช่วยเยียวยาจิตใจให้ดีขึ้นได้

ความเหงาจึงเป็นตัวการสำคัญที่ทำให้มนุษย์นั้นมีสภาวะทางอารมณ์และสภาวะทางจิตใจที่ผิดปกติแตกต่างออกไปจากผู้อื่น ๆ ซึ่งจะ “ส่งผลกระทบต่อสุขภาพร่างกาย ด้านอารมณ์และจิตใจ โดยเฉพาะความเหงาที่เกิดขึ้นในระดับรุนแรงหรือความเหงาเรื้อรัง (Chronic loneliness) จะส่งผลให้ภูมิคุ้มกันต่ำลง ผู้ที่ต้องเผชิญกับความเหงาจะมีร่างกายที่อ่อนแอ เกิดโรคร้ายง่ายขึ้น นอกจากนั้นความเหงายังส่งผลต่อความดันโลหิตให้สูงมากขึ้นส่งผลต่อการทำงานของสมอง การใช้ชีวิต (เกษมณี, เทพมณี, ประนิพัทธ์ เลิศรุจิดำรงกุล, 2566 หน้า 97) นอกจากนี้ (Weiss, 1973) ยังสามารถแบ่งประเภทของความเหงาได้ 2 ประเภท คือ “ความเหงาทางอารมณ์ (Emotional loneliness) เกิดจากการขาดความสัมพันธ์ใกล้ชิด และ ความเหงาทางสังคม (Social loneliness) เกิดจากการขาดเครือข่ายทางสังคม” ส่วน (Beck & Young, 1978) ได้แบ่งความแตกต่างของความเหงาออกเป็น 3 ประเภท คือ ความเหงาแบบเรื้อรัง (Chronic loneliness) หมายถึง ความเหงาที่เกิดจากความล้มเหลวในการสร้างความสัมพันธ์ทางสังคมเป็นระยะเวลาหลายปี ความเหงาจากสถานการณ์ (Situation loneliness) เป็นความเหงาจากเหตุการณ์ที่ไม่คาดคิดทางลบ และ ความเหงาแบบชั่วคราว (Transient loneliness) เป็นความรู้สึกอ้างว้างที่เกิดชั่วขณะล้วนแล้วแต่ส่งผลต่อการมีชีวิตของคนเรา

ความรู้สึกเหงาที่เกิดขึ้นนั้นหากเพียงแต่เก็บความรู้สึกเอาไว้ภายในก็จะส่งผลเสียให้แก่สุขภาพจิตใจและร่างกาย แต่หากได้ลงระบายด้วยวิธีการใดที่สามารถทำให้ผู้สร้างสรรค์รู้สึกผ่อนคลายจากความรู้สึกนั้นได้ ก็จะเป็นการช่วยให้ผู้สร้างสรรค์ได้เยียวยาจิตใจได้ วิธีการสร้างสรรค์ผลงานศิลปะนั้นเป็นอีกวิธีที่ช่วยให้ผู้คนได้แสดงออกถึงความรู้สึกต่าง ๆ ที่เกิดขึ้น สร้างสรรค์ขึ้นเป็นผลงาน

ที่สามารถถ่ายทอดความรู้สึกนึกคิดของผู้สร้างสรรค์ออกมาได้เป็นอย่างดี และยังสามารถช่วยให้ผู้ที่ได้สร้างสรรค์ผลงานศิลปะนั้นได้ใช้ช่วงเวลาไปกับการสร้างสรรค์หลีกเลี่ยงจากความหมกมุ่นภายในจิตใจได้เป็นอย่างดี และจากประสบการณ์ส่วนตัวของผู้สร้างสรรค์ ผลงานชิ้นนี้ได้ถ่ายทอดแนวคิดเกี่ยวกับความเหงา ความโดดเดี่ยว และความรู้สึกของการอยู่คนเดียวภายในห้องที่โล่งและว่างเปล่า จนเกิดเป็นความรู้สึกคิดถึงอดีตที่เคยมีความสุข นำไปสู่การหวนรำลึกถึงเพื่อน บรรยากาศแห่งความสนุกสนาน และเหตุการณ์ที่เคยเกิดขึ้นในช่วงเวลานั้น ผู้สร้างสรรค์ได้เลือกใช้ "กระจก" และ "ดอกไม้" เป็นสัญลักษณ์สำคัญในผลงาน โดยกระจกสะท้อนถึงการมองย้อนกลับไปในอดีต ส่วนดอกไม้แทนความหมายของมิตรภาพและความทรงจำที่มีค่ากับเพื่อนที่เคยอยู่ร่วมกันในห้องแห่งนี้

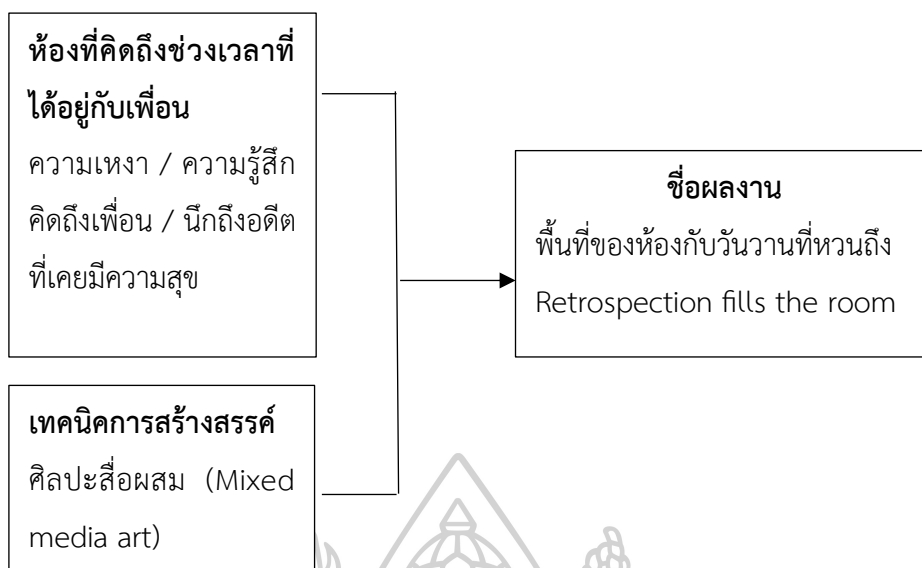
จากข้อความข้างต้นผู้สร้างสรรค์ได้เล็งเห็นถึงความสำคัญของความเหงา และการใช้กระบวนการศิลปะในการช่วยผ่อนคลายสภาวะภายในจิตใจ จึงก่อให้เกิดเป็นแรงบันดาลใจในการสร้างสรรค์ศิลปะ โดยสร้างสรรค์ผลงานศิลปะสื่อผสม (Mixed media) ที่มีการจัดให้มีห้องแบบต่าง ๆ ความรู้สึกนึกคิดที่เกิดขึ้นในอดีตที่ผ่านมาที่ส่งผลให้ผู้สร้างสรรค์รู้สึกมีความสุข สนุกและหวนคิดถึงช่วงเวลานั้น การสร้างสรรค์ผลงานศิลปะที่แสดงออกถึงความรู้สึกในช่วงเวลานั้นด้วยการถ่ายทอดออกมาเป็นห้องและมีการแทนสัญลักษณ์ของมิตรภาพและความทรงจำด้วยดอกกุหลาบสีเหลืองและดอกลาเวนเดอร์ด้วยซึ่งทั้งหมดก็เป็นการเยียวยาให้ผู้สร้างสรรค์คลายความหมกมุ่นที่เกิดขึ้นภายในจิตใจลงได้ เป็นทางออกทางด้านจิตใจและก่อให้เกิดผลงานศิลปะที่สามารถตอบโจทย์สภาวะจิตใจของผู้สร้างสรรค์ และผู้ชมที่มึความรู้สึกเหงาได้เช่นกัน

วัตถุประสงค์ของการสร้างสรรค์

1. เพื่อศึกษาแนวคิดและทฤษฎีที่เกี่ยวข้องกับความเหงา ความโดดเดี่ยว
2. เพื่อศึกษาเทคนิควิธีการสร้างสรรค์ผลงานศิลปะจากความเหงาด้วยเทคนิคสื่อผสม (Mixed media)
3. เพื่อถ่ายทอดความรู้สึกและจินตนาการและความสำคัญของความเหงาของผู้สร้างสรรค์

แนวความคิดการสร้างสรรค์

ผลงานสร้างสรรค์สะท้อนความเหงาและความโดดเดี่ยว ผ่านการใช้กระจกและดอกไม้ที่มีความหมายถึงมิตรภาพและความทรงจำ โดยสื่อถึงการคิดถึงเพื่อนและช่วงเวลาที่เคยมีความสุข ผ่านการจินตนาการถึงห้องที่เต็มไปด้วยบรรยากาศแห่งความทรงจำ ใช้เทคนิคสื่อผสม (Mixed media) เพื่อถ่ายทอดความรู้สึกและเรื่องราวในอดีตที่เคยสร้างความสุขร่วมกัน

สมมติฐานของการสร้างสรรค์

สามารถถ่ายทอดความรู้สึกของผู้สร้างสรรค์ผ่านผลงานศิลปะเพื่อให้ผู้ที่ได้รับชมสามารถรับรู้ถึงความรู้สึกของผู้สร้างสรรค์ที่ต้องการถ่ายทอดความรู้สึกนึกคิดภายในจิตใจได้ ที่ผู้สร้างสรรค์ได้สร้างสรรค์ผลงานได้ โดยนำเสนอด้วยวิธีการสร้างสรรค์ผลงานด้วยเทคนิคสื่อผสม เป็นห้องแบบต่าง ๆ ที่สามารถแสดงถึงความรู้สึกของผู้สร้างสรรค์ได้ผ่านการสร้างสรรค์ผลงานแบบสื่อผสม (Mixed media)

นิยามศัพท์เฉพาะ

ห้อง หมายถึง ส่วนของเรือนหรือตึก ที่มีฝาผนังเป็นตอน ๆ

ความเหงา หมายถึง ความรู้สึกที่ก่อให้เกิดความทุกข์และไม่สบายใจ เนื่องมาจากการรับรู้ตัวตนเองขาดปฏิสัมพันธ์ทางสังคม หรือมีปฏิสัมพันธ์ทางสังคมน้อยกว่าที่ตนต้องการ

ดอกกุหลาบสีเหลือง หมายถึง ความอบอุ่น พร้อมอยู่เคียงข้าง ความสุข และเป็นสัญลักษณ์ หมายถึง ความสนุกสนานและมิตรภาพ

ดอกลาเวนเดอร์ หมายถึง ความทรงจำที่งดงาม ความสงบ ความรุ่งโรจน์ที่มาพร้อมกับความสำเร็จและการบรรลุผล

สื่อผสม หมายถึง การใช้เทคนิคและวิธีการของศิลปะทางด้านทัศนศิลป์หลาย ๆ แขนงมาผสมผสานทำให้เกิดผลงานที่อยู่ในชั้นเดียวกัน เน้นหลักการจัดองค์ประกอบศิลป์ แสดงออกถึงอารมณ์สะท้อนใจของผู้สร้าง ซึ่งวัสดุที่ใช้ในการสร้างผลงานสื่อผสมสามารถหาได้จากวัสดุธรรมชาติ เช่น วัสดุจากพืช สัตว์ และแร่ วัสดุสังเคราะห์ เช่น กระจก โลหะ เป็นต้น

กระจกเงา หมายถึง แผ่นกระจกฉาบด้านหลังด้วยแผ่นบาง ๆ ของโลหะเงินหรือโลหะเจือปรอทแล้วทาสีทับ ใช้สำหรับส่องหน้า เป็นต้น มักเรียกสั้น ๆ ว่า กระจก

ขอบเขตของการวิจัย

ผู้สร้างสรรค์นำเสนอผลงานสื่อผสมและศิลปะจัดวาง ที่ได้รับแรงบันดาลใจมาจากความรู้สึกนึกคิดภายในจิตใจของผู้สร้างสรรค์ คือความรู้สึกเหงา โดดเดี่ยว จึงได้มีการกำหนดขอบเขตการสร้างสรรคดีังนี้

ด้านเนื้อหา

ผู้สร้างสรรค์ได้นำแนวคิด ทฤษฎีเกี่ยวกับความเหงานำมาเป็นแรงบันดาลใจในการสร้างสรรค์ผลงาน ถ่ายทอดแนวความคิด ความรู้สึกภายในจิตใจ ความเหงา ความรู้สึกโดดเดี่ยว ความรู้สึกของการอยู่คนเดียวที่รู้สึกว้าเหว่และว่างเปล่ามากจนเกินไป จึงเกิดความรู้สึกนึกคิดที่จินตนาการไปถึงอดีตที่เคยมีความสุข การคิดถึงเพื่อน คิดถึงบรรยากาศที่มีความสุข ความสนุกไปกับเหตุการณ์ที่เกิดขึ้นมาในอดีต

ด้านเทคนิค

ผู้สร้างสรรค์ได้มีการสร้างสรรค์ผลงานในลักษณะของงานสื่อผสม

ด้านรูปแบบ

ผู้สร้างสรรค์ได้สร้างสรรค์ผลงานจากความรู้สึกนึกคิดภายในจิตใจ ความรู้สึกเหงา โดดเดี่ยว ระลึกถึงอดีตที่เคยมีความสุข

ขั้นตอนของการสร้างสรรค์

1. ศึกษาแนวคิดทฤษฎีที่เกี่ยวข้องกับความเหงา
2. ศึกษาวิธีการสร้างสรรค์ผลงานศิลปะด้วยวิธีการสื่อผสม
3. ศึกษาวัสดุอุปกรณ์ที่ใช้ในการสร้างสรรค์ผลงานศิลปะ
4. กำหนดกิจกรรมการรวบรวมและจัดเก็บข้อมูล
5. ขอคำปรึกษาจากผู้เชี่ยวชาญ ที่ปรึกษา
6. การปฏิบัติการสร้างสรรค์ตามกระบวนการสร้างสรรค์ผลงานศิลปะ ดังนี้
 - แรงบันดาลใจ
 - แนวความคิด
 - ร่างภาพความคิด
 - เทคนิคและวิธีการแสดงออก
7. วิเคราะห์คุณค่าและสรุปผลงานการสร้างสรรค์ผลงานเทคนิคสื่อผสม
8. วิพากษ์วิจารณ์โดยผู้เชี่ยวชาญ ที่ปรึกษา

9. รวบรวมองค์ความรู้ที่ได้จากการปฏิบัติการสร้างสรรค์เป็นรูปเล่มวิทยานิพนธ์
 10. วิพากษ์ วิเคราะห์โดยผู้เชี่ยวชาญ ที่ปรึกษา ศิลปิน นักวิชาการศิลปะ

ตารางเวลาในการสร้างสรรค์ผลงาน

ตารางที่ 1 ตารางเวลาในการสร้างสรรค์ผลงาน

ที่	ประเด็น/กิจกรรม/ขั้นตอนการสร้างสรรค์	ระยะเวลาการดำเนินการ					
		ธ.ค. 67	ม.ค. 68	ก.พ.68	มี.ค. 68	เม.ย.68	พ.ค.68
1.	การนำเสนอโครงการ ครั้งที่ 1						
2.	ส่งงานครั้งที่ 1						
3.	การนำเสนอโครงการ ครั้งที่ 2						
4.	ส่งงานครั้งที่ 2						
5.	การนำเสนอโครงการ ครั้งที่ 3						
6.	ส่งงานครั้งที่ 3						
7.	สรุปการทดลองสร้างสรรค์ผลงานศิลปะ						
8.	เสนอหัวข้อสร้างสรรค์วิทยานิพนธ์ต่อคณะกรรมการ และอาจารย์ที่ปรึกษา						
9.	เสนอแบบร่างภาพที่ 1 ต่อคณะกรรมการ และอาจารย์ที่ปรึกษาปฏิบัติงานขั้นที่ 1						
10.	เสนอแบบร่างภาพที่ 2 ต่อคณะกรรมการ และอาจารย์ที่ปรึกษาปฏิบัติงานขั้นที่ 2						
11.	เสนอแบบร่างภาพที่ 3 ต่อคณะกรรมการ และอาจารย์ที่ปรึกษาปฏิบัติงานขั้นที่ 3						
12.	คณะกรรมการ และอาจารย์ที่ปรึกษาคัดเลือกผลงานที่ใช้ในการแสดงผลงาน						
13.	จัดแสดงนิทรรศการของนักศึกษาระดับปริญญาโท สาขาทัศนศิลปศึกษา						
14.	สอบวิทยานิพนธ์โดยคณะกรรมการอาจารย์ที่ปรึกษาและผู้ทรงคุณวุฒิภายนอก						
15.	สรุปเล่มวิทยานิพนธ์						

เวลาที่ใช้ในการสร้างสรรค์

เดือนธันวาคม พ.ศ. 2567 ถึง เดือนมีนาคม พ.ศ. 2568

วิธีที่ใช้ในการสร้างสรรค์

1. รวบรวมและศึกษาข้อมูล
2. ประมวลผลความคิดสรุปประเด็นที่ต้องการจะสื่อสาร
3. ร่างภาพให้สอดคล้องกับสื่อและวัสดุที่ต้องการ
4. จัดเตรียมอุปกรณ์
5. ปฏิบัติผลงานจริง

อุปกรณ์ที่ใช้ในการสร้างสรรค์

1. ไม้กระดาน
2. กาว
3. กรรไกร
4. กระดาษร้อยปอนด์
5. กระจก
6. สี
7. กระดาษชานอ้อย
8. ตะปู น็อต
9. เลื่อยจิ๊กซอว์
10. สว่าน
11. ตลับเมตร
12. โป้วขาว
13. เครื่องขัด
14. คัตเตอร์
15. อุปกรณ์เครื่องเขียน
16. ไฟ
17. ไม้พลาสวูด

ค่าใช้จ่ายทั้งหมดในการวิจัย

ผลงานจำนวน 1 ชุด 3 ชิ้น ขนาด 100 x 120 x 80 ซม. ค่าใช้จ่ายทั้งหมดประมาณ 50,000 บาท

ประโยชน์ที่ได้รับ

ผู้สร้างสรรค์ได้สร้างสรรค์ผลงานและนำเสนอเกี่ยวกับความรู้สึกนึกคิดภายในจิตใจของผู้สร้างสรรค์ที่ถ่ายทอดเรื่องราวเกี่ยวกับความเหงา ความโดดเดี่ยว จึงได้สร้างสรรค์ผลงานออกมาในรูปแบบของห้องที่มีความรู้สึกเหงาอยู่ภายใน สร้างสรรค์ผลงานด้วยเทคนิคสื่อผสม (Mixed media) จำนวนผลงาน 1 ชุด 3 ชิ้นงาน ที่แสดงถึงห้องที่เต็มไปด้วยความรู้สึกเหงาที่ทิ้งไว้ภายในห้อง เป็นห้องที่สร้างสรรค์โดยระลึกถึงความสนุกสนานที่เกิดขึ้นในอดีต การได้เจอพบเจอผู้คน และมีการจัดวางกระจกเพื่อสะท้อนถึงความรู้สึกและใช้เพื่อสื่อถึงเพื่อนคนรอบ ๆ ข้างที่สามารถสะท้อนและทำให้ผู้สร้างสรรค์รู้สึกคลายเหงาได้ นำไปสู่การศึกษาค้นคว้าเรียนรู้เทคนิควิธีการสร้างสรรค์ผลงานศิลปะจากวิทยานิพนธ์ ชื่อ วันวานที่หวนถึงกับพื้นที่ของห้อง Retrospection fills the room ซึ่งผู้สร้างสรรค์มีความคาดหวังว่าผู้รับชมผลงานจะได้รับประโยชน์แนวคิดทฤษฎีเกี่ยวกับความเหงา และได้รับประโยชน์จากการเทคนิคสร้างสรรค์ผลงานศิลปะแบบสื่อผสม และหวังเป็นอย่างยิ่งว่าจะเป็นประโยชน์ให้ผู้รับชมผลงานในครั้งนี้

บทที่ 2 วรรณกรรมที่เกี่ยวข้อง

การสร้างสรรคผลงานทัศนศิลป์นี้เกิดจากความตองการในการถ่ายทอดเรื่องราวเกี่ยวกับความเหงา ความโดดเดี่ยว ความรู้สึกที่หวงคิดถึงช่วงเวลาในอดีตที่มีความสุข ในชวงเวลานั้น โดยสร้าสรคผลงานในรูปแบบงานศิลปะสื่อผสม (Mixed media) ซึ่งได้สร้าสรคผลงานในรูปแบบห้องในแบบต่าง ๆ

ผู้วิจัยศึกษาวรรณกรรมที่เกี่ยวข้อง ดังนี้

1. อิทธิพลที่มีต่อแนวคิดและแรงบันดาลใจ

1.1 ความรู้สึกนึกคิดภายในจิตใจ

1.2 ประสบการณ์ความรู้สึก

2. ทฤษฎีและเทคนิควิธีการ

ศิลปะสื่อผสม

3. อิทธิพลทางด้านเทคนิคและแนวความคิด

3.1 อิทธิพลด้านเทคนิค

3.2 อิทธิพลด้านแนวความคิด

4. งานวิจัยที่เกี่ยวข้อง

4.1 จินตภาพจากเศษวัสดุ Imagery from Scrap materials

4.2 ของเล่น...ความทรงจำวัยเยาว์ TOYS...CHILDHOOD MEMORIES

4.3 การสร้าสรคศิลปะสื่อผสม : สภาวะภายใน Creativities of Mixed Media Art:

State of Mind

4.4 เทคนิคประดับกระจกบนรูปทรงที่แปรเปลี่ยน Traditional Decorated Glass

Techniques on The Variation Form

1. อิทธิพลที่มีต่อแนวคิดและแรงบันดาลใจ

ความรู้สึกนึกคิดภายในจิตใจ

จากความรู้สึกนึกคิดภายในจิตใจของผู้สร้าสรค ซึ่งเป็นผลสะท้อนจากอารมณ์และประสบการณ์ส่วนตัวที่หลากหลาย ได้กลายเป็นแรงบันดาลใจสำคัญในการต่อยอดสู่การสร้าสรคผลงานศิลปะที่มุ่งถ่ายทอดแนวคิดเกี่ยวกับห้องในฐานะพื้นที่แห่งความทรงจำและความรู้สึก โดยเฉพาะอย่างยิ่งความทรงจำที่เกี่ยวข้องกับมิตรภาพและช่วงเวลาที่เคยเปี่ยมไปด้วยความสุข ร่วมกับเพื่อนในอดีต ห้องในผลงานจึงไม่ได้เป็นเพียงพื้นที่ว่างเปล่า หากแต่ถูกเติมเต็มด้วยความรู้สึกที่

ซ้อนทับอยู่ในรายละเอียดของสิ่งของต่าง ๆ ที่เคยใช้ร่วมกัน ไม่ว่าจะเป็นข้าวของเครื่องใช้ บรรยากาศ โดยรอบ หรือแม้แต่พื้นที่บางมุมของห้อง ก็ล้วนแล้วแต่เป็นสื่อกลางที่ช่วยให้ผู้สร้างสรรค์สามารถย้อนนึกถึงช่วงเวลาแห่งความผูกพัน ความสนุกสนาน และความอบอุ่นที่เคยเกิดขึ้นได้อย่างชัดเจน

องค์ประกอบสำคัญในผลงานคือกระจกและดอกไม้ ซึ่งผู้สร้างสรรค์เลือกใช้เป็นสัญลักษณ์แทนเพื่อนและความทรงจำอันมีคุณค่า กระจกไม่เพียงเป็นวัตถุที่สามารถสะท้อนภาพของผู้ที่มาเยือนอยู่เบื้องหน้า หากยังเป็นเสมือนประตูสู่การย้อนมองอดีต เมื่อใดที่ผู้สร้างสรรค์หรือผู้ชมมองเข้าไปในกระจก ก็อาจเห็นภาพสะท้อนของสิ่งของ บรรยากาศ หรือแม้แต่ตัวตนของผู้คนที่เคยมีบทบาทสำคัญในช่วงเวลาหนึ่งของชีวิต การสะท้อนนี้จึงกลายเป็นกลไกที่ช่วยเยียวยาความเหงาและสร้างความรู้สึกของการมีใครบางคนอย่างเช่นเพื่อนที่เคยอยู่ร่วมกัน แม้จะเป็นเพียงภาพสะท้อนก็ตาม สำหรับดอกไม้ที่ปรากฏในผลงานนั้น มีการเลือกใช้อย่างตั้งใจเพื่อสื่อความหมายในเชิงสัญลักษณ์ ได้แก่ ดอกกุหลาบสีเหลือง ซึ่งสื่อถึงความอบอุ่น การพร้อมที่จะอยู่เคียงข้าง ความสุข และมีมิตรภาพ รวมถึงความสนุกสนานที่เคยมีร่วมกับเพื่อน และ ดอกลาเวนเดอร์ ซึ่งมีความหมายเกี่ยวกับความทรงจำที่งดงาม ความสงบ ความสำเร็จ และการบรรลุผล ดอกไม้ทั้งสองชนิดนี้ถูกจัดวางอย่างกลมกลืนในแต่ละพื้นที่ของห้อง เพื่อสะท้อนถึงความรู้สึกอบอุ่นใจและความเหงาที่ดำรงอยู่ร่วมกันอย่างซับซ้อน ห้องแต่ละห้องในผลงานจึงเปรียบเสมือนพื้นที่ทางอารมณ์ ที่ให้ทั้งความรู้สึกโดดเดี่ยวและการเชื่อมโยงถึงความสุขในอดีตได้ในเวลาเดียวกัน อีกทั้งยังเป็นพื้นที่ที่สะท้อนให้เห็นว่า แม้ช่วงเวลาแห่งความสุขและมีมิตรภาพจะผ่านพ้นไปแล้ว แต่ความทรงจำยังคงดำรงอยู่ในใจของผู้สร้างสรรค์ และถูกถ่ายทอดออกมาในรูปแบบของศิลปะที่มีพลังในการสื่อสารความรู้สึกอันลึกซึ้งได้อย่างงดงามและลึกซึ้ง

ประสบการณ์ความรู้สึก

แรงบันดาลใจในการสร้างสรรค์ผลงานศิลปะชุดนี้ เริ่มต้นขึ้นจากประสบการณ์ส่วนตัวของผู้สร้างสรรค์ ที่ต้องเผชิญกับความรู้สึก "เหงา" อย่างลึกซึ้งในช่วงเวลาหนึ่งของชีวิต โดยเฉพาะในช่วงเวลาที่ต้องอยู่เพียงลำพังภายในห้อง พื้นที่ซึ่งแม้จะมีขนาดจำกัด แต่กลับให้ความรู้สึกกว้างใหญ่ ว่างเปล่า และเงียบงัน จนกลายเป็นบรรยากาศที่กระตุ้นให้เกิดการทบทวนตนเองและความรู้สึกภายในภายใต้ความเงียบและความว่างเปล่าดังกล่าว ผู้สร้างสรรค์ได้ทวนรำลึกถึงช่วงเวลาที่เคยเปี่ยมไปด้วยความสุขร่วมกับเพื่อนในอดีต ไม่ว่าจะเป็นการพูดคุย หัวเราะ หรือการทำกิจกรรมต่าง ๆ ร่วมกันในชีวิตประจำวัน ความทรงจำเหล่านี้ได้ย้อนกลับเข้ามาในจิตใจอย่างชัดเจนเมื่อความเหงาเข้าครอบงำ และได้กลายเป็นจุดเริ่มต้นของกระบวนการจินตนาการและการสร้างสรรค์ผลงานศิลปะที่มีความหมายลึกซึ้งยิ่งขึ้นห้องจึงไม่ได้ถูกมองในฐานะของพื้นที่ทางกายภาพเพียงอย่างเดียวอีกต่อไป แต่ได้รับการตีความใหม่ให้กลายเป็น พื้นที่ของอารมณ์ ความทรงจำ และความคิดถึง โดยเฉพาะความรู้สึกที่เกิดขึ้นจากความสัมพันธ์และประสบการณ์ในอดีตที่ยังคงตราตรึงอยู่ในใจ การตีความเชิงนามธรรมเช่นนี้เปิดโอกาสให้ผู้สร้างสรรค์สามารถแสดงออกถึงอารมณ์และสภาวะทางจิตใจของตนได้

อย่างลึกซึ้ง ผ่านการใช้สื่อศิลปะหลากหลายรูปแบบ ผลงานศิลปะในชุดนี้จึงอยู่ในรูปแบบของ ศิลปะสื่อผสม (Mixed Media Art) ที่มีการผสมองค์ประกอบหลากหลาย เช่น ภาพ เสียง แสง หรือวัตถุที่อยู่ภายในห้อง เข้ากับความรูสึกส่วนตัวของผู้สร้างสรรค์ เพื่อถ่ายทอดประสบการณ์ทางจิตวิทยา ออกมาอย่างมีมิติ องค์ประกอบเหล่านี้ถูกจัดวางและนำเสนออย่างมีความหมาย เพื่อสะท้อนถึงความสัมพันธ์ระหว่างสถานที่กับความทรงจำ โดยเฉพาะในห้วงเวลาที่เปลี่ยนเหงา ด้วยวิธีการนำเสนอที่เชื่อมโยงความรู้สึกส่วนบุคคลกับบริบทของสถานที่ ผลงานชุดนี้จึงไม่เพียงแต่ถ่ายทอดเรื่องราวของผู้สร้างสรรค์เท่านั้น แต่ยังเปิดพื้นที่ให้ผู้ชมสามารถสัมผัสและเชื่อมโยงกับความรู้สึกเหล่านี้ได้อย่างเป็นสากล เป็นการเชิญให้ย้อนกลับไปสำรวจความทรงจำของตนเอง และพิจารณาความหมายของห้องในฐานะพื้นที่แห่งความรู้สึก อารมณ์ และอดีตอันเปี่ยมคุณค่าอีกด้วย

2. ทฤษฎีและเทคนิควิธีการ

ศิลปะสื่อผสม

ศิลปะสื่อผสม (Mixed Media Art) คำว่า ศิลปะสื่อผสม หรือ ศิลปะสื่อผสม หมายถึง ผลงานที่มนุษย์สร้างสรรค์ขึ้นโดยใช้เทคนิคและวิธีการของศิลปะทางด้านทัศนศิลป์หลาย ๆ แขนงมาผสมผสานทำให้เกิดผลงานที่อยู่ในชั้นเดียวกัน เน้นหลักการจัดองค์ประกอบศิลป์ แสดงออกถึงอารมณ์ สะท้อนใจของผู้สร้าง ซึ่งวัสดุที่ใช้ในการสร้างผลงานสื่อผสมสามารถหาได้จาก วัสดุธรรมชาติ เช่น วัสดุจากพืช สัตว์ และแร่ วัสดุสังเคราะห์ เช่น กระดาษ โลหะ ฯลฯ

ซึ่งนิยามของคำว่าศิลปะนั้นเป็นการนำสิ่งที่มีอยู่มาประยุกต์ผสมผสานกันเพื่อให้เกิดเป็นผลงาน ทางด้านศิลปะที่มีรูปแบบออกมาเป็นรูปเป็นร่างเพื่อให้คนดูสามารถรับรู้ถึงความหมายของผลงานศิลปะที่เรา สร้างขึ้นมาแน่นอนครับ ซึ่งการถ่ายทอดเรื่องราวหรือว่าการเล่าเรื่องเหตุการณ์ต่าง ๆ นั้น ถ้าเราสามารถถ่ายทอด เรื่องราวเป็นแบบสามมิติได้ ก็จะทำให้ผู้ที่ชมผลงานนั้นสามารถที่จะสัมผัสข้อมูลได้เร็วขึ้นและได้เห็นถึงความ แตกต่างระหว่างเรื่องเล่ากับเหตุการณ์ที่เป็นจริง ซึ่งด้วยเหตุนี้จึงได้มีการนำความรู้ทางด้านศิลปะแขนงต่าง ๆ มา ผสมกันจนเรียกว่า ศิลปะสื่อผสม ซึ่งสื่อผสมเป็นผลงานศิลปะในด้านจิตรศิลป์ ในการนำสื่อมากกว่าสองสื่อ หรือศิลปะมากกว่าสองแขนงมารวมกันขึ้นไปมาสร้างเป็นงานชิ้นเดียวกัน โดยนิยมใช้สื่อที่แตกต่างกันมานำจุดเด่นของแต่ละสื่อมาใช้ร่วมกัน เช่นการสร้างภาพชุดชีวิตของนักบุญฟรานซิสแห่งอาซิซิในซาเปลด่าง ๆ ที่ภูเขาศักดิ์สิทธิ์แห่งติพมอนต์ และลอมบาร์ดีทางตอนเหนือของประเทศอิตาลี ที่ใช้ทั้งประติมากรรมและจิตรกรรม มาผสมผสานเข้าเป็นการทำงานชิ้นเดียวกัน ที่ทำให้เป็นงานที่มีลักษณะเป็นสามมิติ ซึ่งในภาพสามมิตินี้เองที่ สามารถมองได้หลายมุมมอง ทั้งได้เห็นส่วนลึกส่วนเว้าแน่นอนครับ ซึ่งนักออกแบบหลายๆ ท่านได้พยายาม ศึกษาข้อมูลเกี่ยวกับศิลปะสื่อผสมเพื่อที่จะนำมาออกแบบผลงานของตัวเองให้มีจุดเด่นและดึงดูดคนดูให้มีความ น่าสนใจในผลงานของเขาให้มากที่สุด ปัจจุบันนี้ศิลปะทางด้านสื่อผสมมีการนำแนวความคิด

ทางด้านนี้มาใช้กัน มากในด้านธุรกิจ เพราะสามารถที่จะผลิตผลงานสามมิติออกมาดึงดูดคนดูนั่นเอง ซึ่งที่เราเห็นการโดยส่วนใหญ่ ทุกวันนี้ก็อย่างเช่น ภาพยนตร์ 3 มิติ

เอกสารประกอบการสอน รายวิชาศิลปะสื่อประสม สาขาวิชาจิตรกรรม คณะ/วิทยาลัย ศิลปกรรมศาสตร์มหาวิทยาลัยราชภัฏสวนสุนันทา อาจารย์จรรุวรรณ เมืองขวา, 2564

ความเข้าใจเกี่ยวกับศิลปะสื่อประสม

ในปี ค.ศ.1919 สถาบันเบาเฮาส์ (The Bauhaus) ในเยอรมัน ได้มีการนำแนวคิดเกี่ยวกับความเข้าใจในความจริงของวัตถุ เพื่อให้ให้นักศึกษาได้ทำกิจกรรมศิลปะด้วยการผสมผสานวัสดุเข้าด้วยกัน ให้กลายเป็นผลงานรูปแบบใหม่ ซึ่งส่งอิทธิพลต่อวงการศิลปะศึกษาไปทั่วโลก ต่อมาในปี ค.ศ. 1961 มีการจัดนิทรรศการ The art of Assemblage, Exhibition 1961 ที่พิพิธภัณฑ์สมัยใหม่ ประเทศสหรัฐอเมริกา โดยมี ดร.วิลเลียม ซี เซทส์ (Dr. William C Seitz) เป็นผู้นำในการจัดนิทรรศการในครั้งนี้ นักวิจารณ์และภัณฑกรักษ์ ได้ตั้งชื่อศิลปะแนวนี้ว่า The art of Assemblage และได้ให้ความเห็นต่อการแสดงศิลปะผสมผสานนี้ว่า “ผลงานศิลปะทุกชิ้นเป็นการสร้างสรรค์สิ่งใหม่ที่ผสมวัสดุ และจิตใจของศิลปินเข้าไว้ด้วยกันอย่างเหมาะสม” และเมื่อนำคำว่า “การผสมผสาน” นี้มาใช้ ไม่เพียงแต่จะหมายถึงขบวนการหรือกรรมวิธีที่สร้างสรรค์เท่านั้น แต่จะหมายถึงทัศนคติและความคิดรวบยอดของศิลปินผู้สร้างสรรค์ด้วย (อารี สุทธิพันธุ์, 2528)

เฮอบาร์ต ริด (Herbert Read) นักการศึกษาศิลปะได้เสนอแนวคิดเกี่ยวกับ การค้นพบรูปทรง และ จอห์น ดุย (John Dewey) นักปรัชญาการศึกษาชาวอเมริกัน ได้นำแนวคิดนี้ไปขยาย โดยเห็นว่าเมื่อศิลปินได้ค้นพบรูปทรงแล้ว จะต้องนำเอาประสบการณ์ส่วนตัวเข้าไว้ด้วย ซึ่งเป็นแนวคิดที่ให้ความสำคัญกับประสบการณ์ของมนุษย์ที่มีต่อศิลปะมาก ศิลปะคือประสบการณ์ (Art as Experience) เนื่องจากในชีวิตประจำวันของเราจะมีความทรงจำฝังใจจากประสบการณ์ที่สำคัญเป็นพิเศษ เรียกว่า ประสบการณ์แท้ ศิลปะสามารถแสดงออกถึงแก่นของประสบการณ์ได้ดีที่สุด ประสบการณ์ของศิลปินจะถูกถ่ายทอดออกมาเป็นผลงานศิลปะได้อย่างมีสุนทรียภาพ มีรูปทรง มีความหมาย มีอารมณ์ ขณะเดียวกันก็จะมีผู้อื่นรับรู้ประสบการณ์นั้นทอดหนึ่ง (พีระพงษ์ กุลพิศาล, 2546)

ความหมายของศิลปะสื่อประสม

ศิลปิน นักวิจารณ์ศิลปะ และนักวิชาการได้แสดงทัศนะและให้คำนิยามมาโดยตลอด เนื่องจากผลงานมีการสร้างสรรค์ที่แตกต่างกันทั้งวัสดุและแนวคิดอยู่ตลอดเวลา เมื่อพิจารณาถึงการให้ความหมายของศิลปะสื่อประสม มีทั้งที่เป็นความหมายกว้างและความหมายเฉพาะ หรือความหมายในเชิงปรัชญา และการแสดงทัศนะที่น่าสนใจเกี่ยวกับศิลปะสื่อประสม ดังนี้

ในประเทศไทยมีการใช้คำว่า “สื่อประสม” และ “สื่อผสม” โดยมีความหมายเหมือนกัน แต่คำว่า “สื่อประสม” ได้มีการให้คำจำกัดความคำนี้ในงานประกวดศิลปกรรมแห่งชาติ ครั้งที่ 27 ปี พ.ศ. 2524 โดยคณะกรรมการจัดงานการแสดงศิลปกรรมแห่งชาติ ครั้งที่ 27 ปีพ.ศ. 2524 ในการเรียกผลงาน “ประเภทสื่อประสม” ได้แก่ ผลงานซึ่งใช้สื่อตั้งแต่ 2 ประเภทขึ้นไปประสมกัน และต่อมาในการแสดงศิลปกรรมแห่งชาติ ครั้งที่ 28 ปีพ.ศ. 2525 ก็ได้ปรับปรุงข้อความเพื่อให้ ความหมายของสื่อประสมกว้างขวางขึ้นว่า “ประเภทสื่อประสม (Mixed media) ได้แก่ ผลงานที่ใช้ เทคนิคและวัสดุหลายประเภทผสมกัน และรูปแบบไม่อาจจัดเข้าอยู่ในประเภทจิตรกรรม ประติมากรรม หรือภาพพิมพ์ได้” (วิโชค มุกตามณี, 2550)

ศาสตราจารย์พิเศษอารี สุทธิพันธุ์ ได้แสดงทัศนะเกี่ยวกับสื่อประสมไว้ดังนี้ “สื่อประสมที่ แท้จริงจะต้องเป็นการผสมผสานกันของสื่อต่างประเภทกัน โดนเกิดเป็นรูปแบบใหม่ มีความกลมกลืน มีความเป็นเอกภาพโดยสมบูรณ์ โดยที่สื่อแต่ละประเภทนั้นเสริมซึ่งกันและกัน และสื่อประสมบาง ประเภทที่ใช้ความเคลื่อนไหวเป็นสื่อร่วมกับสี แสง และเสียง ก็มีชื่อเรียกโดยเฉพาะ เช่น โคนติการ์ต เป็นต้น”(อารี สุทธิพันธุ์, 2528)

พจนานุกรมศัพท์ศิลปะอังกฤษ-ไทย ฉบับราชบัณฑิตยสถาน พ.ศ.2541 ได้นิยามคำว่า mixed media หมายถึง ศิลปกรรมแห่งคริสต์ศตวรรษที่ 20 ได้แก่ งานจิตรกรรม ประติมากรรม ภาพพิมพ์ หรือวาดเส้นที่มีวัสดุหรือกลวิธีต่าง ๆ เข้าไปผสมด้วยจนไม่อาจเรียกได้ว่าเป็นงานอย่างใด อย่างหนึ่งโดยเฉพาะ

ชูลุด นิมเสมอ (2542) กล่าวถึงสื่อผสมว่า สื่อผสมเป็นผลงานการนำสื่อและกลวิธีหรือ เทคนิคมาประกอบกันหลายประเภท เข้าไปรวมด้วยกันในผลงานศิลปะ เรื่องราวแล้วแต่ผู้สร้างสรรค์ ผลงานเฉพาะตน จะเป็นทัศนศิลป์ที่เป็นรูปแบบ 2 มิติ และ 3 มิติ

เมื่อพิจารณาความหมายในภาพรวมแล้ว ศิลปะสื่อประสม หรือศิลปะสื่อผสม จัดเป็นศิลปะที่มี ลักษณะเฉพาะตัวอีกประเภทหนึ่ง แยกออกไปต่างหาก โดยไม่ได้ขึ้นกับงานทั้งจิตรกรรม ประติมากรรม ภาพพิมพ์ และสถาปัตยกรรม ลักษณะของผลงานมีทั้งประเภท 2 มิติ และ 3 มิติ โดยศิลปินนำวัสดุใด ๆ ที่ค้นพบทั้งในธรรมชาติ หรือวัสดุที่มนุษย์สร้างขึ้น ตั้งแต่ 2 ชนิดขึ้นไป นำมา จัดองค์ประกอบหรือนำมาผสมผสานเชื่อมต่อกันด้วยเทคนิคต่าง ๆ เช่น การปะติด เย็บปักถักร้อย การเชื่อมโลหะ เป็นต้น

ประเภทของศิลปะสื่อประสม

ศิลปะสื่อประสม แบ่งออกเป็นประเภทใหญ่ๆ ตามลักษณะเฉพาะที่ต่างกันออกไปตาม แนวคิด เทคนิค และที่มาของวัสดุที่ใช้ เช่น ศิลปะปะติด (Collage) ศิลปะผสมผสาน (Assemblage) ศิลปะจากวัสดุที่ค้นพบ (Found Object) ศิลปะขยะ (Junk art) เพื่อให้เกิดความเข้าใจชัดเจนมากขึ้น ดังนี้

ศิลปะปะติด (Collage) หมายถึง งานศิลปะที่ใช้วิธีการปะติดแผ่นวัสดุ เช่น กระดาษ ผ้า ภาพพิมพ์ เศษวัสดุ บนพื้นระนาบใด ๆ ลักษณะแบนราบ หรืออาจนูนสูงชันจากพื้นเพียงเล็กน้อย และอาจเพิ่มเติมด้วยเทคนิคการวาด ระบายสี หรือการพิมพ์ทับ ผลงานมีลักษณะเป็น 2 มิติ

ศิลปะผสมผสาน (Assemblage) เป็นศิลปะประเภท 3 มิติ ที่สร้างขึ้นด้วยวัสดุหลายชนิด ส่วนมากเป็นวัสดุที่เก็บตก นำมาตกแต่ง ดัดแปลง ผสมผสานประกอบรวมกันสร้างเป็นผลงานใหม่นอกจากนี้ศิลปินยังสามารถใช้เทคนิคทางศิลปะ เช่น การระบายสี การปั้น หรือแกะสลัก ประกอบร่วมในผลงานเดียวกันได้

ศิลปะจากวัสดุที่ค้นพบ (Found Object) คือ การนำวัสดุชนิดต่าง ๆ ที่มีอยู่ตามธรรมชาติ หรือที่มนุษย์คิดประดิษฐ์สร้างขึ้นก็ได้ เช่น เปลือกหอย หิน เศษไม้ เครื่องเรือน เครื่องสุขภัณฑ์ วัสดุที่ศิลปินได้เลือกมาสร้างสรรค์เป็นผลงานเป็นศิลปะ และไม่ดัดแปลงตัววัสดุใด ๆ มากนัก โดยมีหลักการว่า วัสดุใด ๆ ในโลก ล้วนมีคุณค่าและความงามในตัวอยู่แล้ว ด้วยเห็นว่าสิ่งเหล่านี้มีความเป็นศิลปะในตัวเอง เพราะได้ผ่านการพิจารณาออกแบบและสร้างสรรค์มาแล้ว และให้วัสดุนั้นแสดงคุณค่าในการถ่ายทอดความหมายด้วยตัวของมันเอง แนวคิดเช่นนี้เป็นที่นิยมอย่างมากในบรรดาศิลปินกลุ่มคติ dada ลัทธิเหนือจริง และกลุ่มศิลปะขยะ

ศิลปะขยะ (Junk art) เมื่อประมาณ ค.ศ. 1950 คตินิยมทางศิลปะของศิลปินอเมริกันกลุ่มหนึ่ง ที่นำวัสดุเหลือใช้จากอุตสาหกรรมต่าง ๆ ชิ้นส่วนของเครื่องจักร หรือยานพาหนะที่ชำรุดเสียหาย โดยหลักแล้วงานเหล่านี้ประกอบด้วยส่วนประกอบที่ถูกทิ้งไปแล้ว หรือนำมาจากถังขยะ แต่ศิลปินยังเห็นว่ามีคุณค่าและวัสดุขยะเหล่านี้ยังแสดงถึงสัญลักษณ์ของยุคสมัยนั้น ๆ สามารถนำมาใช้สร้างงานศิลปะได้ ศิลปะขยะอาจมีวัตถุประสงค์เพื่อสร้างความตระหนักเกี่ยวกับขยะ นำมาทำเป็นแพชั่นเสื้อผ้าย ซึ่งหลายองค์กรทั่วโลกสนับสนุนการประกวดศิลปะขยะ เพื่อรณรงค์ตระหนักถึงสภาพแวดล้อม ศิลปะสื่อประสม Mixed Media Art ผศ.พัชรินทร์ วรรณพงษ์ศิริ เข้าถึงจาก <https://bsru.net> 2567

3. อิทธิพลทางด้านเทคนิคและแนวความคิด

อิทธิพลทางด้านเทคนิค

1. Arghavan Khosravi

ภาพที่ 1 Arghavan Khosravi เข้าถึงเมื่อ มีนาคม 2568

เข้าถึงจาก https://www.facebook.com/permalink.php/?story_fbid=864286825871974&id=100068719942895

ประวัติการศึกษา

สำเร็จการศึกษาระดับปริญญาตรีสาขาการออกแบบกราฟิก (2006) จากมหาวิทยาลัย Islamic Azad

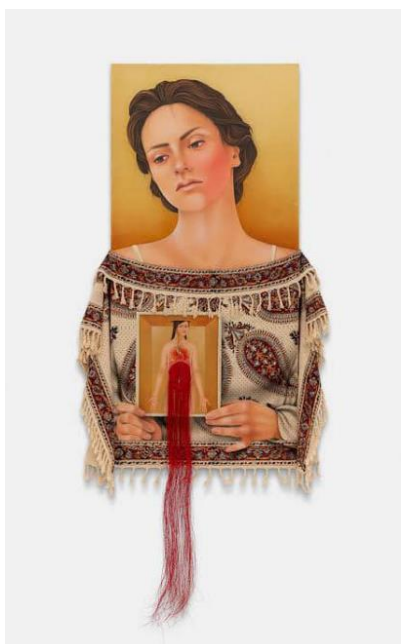
สำเร็จการศึกษาระดับปริญญาโทสาขาภาพประกอบ (2009) จากมหาวิทยาลัย Tehran และ

สำเร็จการศึกษาระดับปริญญาโทสาขาจิตรกรรม (2018) จาก Rhode Island School of Design

นิทรรศการ

2019 จัดนิทรรศการเดี่ยวในแกลเลอรีที่ Lyles & King ในนิวยอร์กซิตี้ นิทรรศการนี้จัดแสดงผลงาน 12 ชิ้น และจัดแสดงตั้งแต่วันที่ 11 ตุลาคม 2019 ถึง 24 พฤศจิกายน 2019

2022 จัดนิทรรศการเดี่ยวที่ Currier Museum of Art ในแมนเชสเตอร์รัฐนิวแฮมป์เชียร์ นิทรรศการนี้จัดแสดงตั้งแต่วันที่ 14 เมษายน 2022 ถึง 5 กันยายน 2022 และนำเสนอผลงานมากกว่า 20 ชิ้น

ภาพที่ 2 The Anatomy Of A Women
SERIES 2 2019

ภาพที่ 3 She Had a Dream, 2018

(ภาพที่ 1) *The Anatomy Of A Women* SERIES 2 2019 อะคริลิกบนผ้าใบฝ้ายและผ้าพิมพ์บล็อกไม้ที่ติดบนแผ่นไม้ทรงสองแผ่น 138 x 64 ซม.

(ภาพที่ 2) *She Had a Dream*, 2018. อะคริลิกบนผ้าใบฝ้ายและผ้าพิมพ์บล็อกไม้ที่ติดบนแผ่นไม้ทรงสองแผ่น, 150 x 100 ซม.

เข้าถึงเมื่อ มีนาคม 2568 เข้าถึงจาก <https://artviewer.org/archavan-khosravi-at-stems-gallery/https://kavigupta.com/artists/119-archavan-khosravi/>

แนวความคิด

ผลงานนี้ประกอบด้วยภาพวาดที่มีโครงสร้างสามมิติ โดยใช้ผ้า Ghalamkar ซึ่งเป็นผ้าพิมพ์ลายไม้แบบดั้งเดิมของอิหร่าน มาประกอบกับผ้าใบและวัสดุอื่น ๆ เช่น ไม้และด้าย การใช้วัสดุเหล่านี้เป็นการเชื่อมโยงระหว่างศิลปะดั้งเดิมกับการแสดงออกทางความคิดในปัจจุบัน

โดยในภาพนี้ ผู้หญิงมักถูกแสดงในท่าทางที่ถูกจำกัดหรือถูกปิดบัง เช่น การถูกมัดด้วยด้ายหรือถูกปิดปากด้วยผ้า ซึ่งสื่อถึงการถูกควบคุมและจำกัดเสรีภาพ แม้จะมีการแสดงออกถึงความงามและความสง่างาม แต่ก็แฝงไปด้วยความรู้สึกของการถูกกดขี่และความขัดแย้ง

สรุป

ได้รับอิทธิพลจากลักษณะเทคนิคการสร้างสรรค์ผลงานจากวัสดุที่หลากหลาย การต่อยอดวัสดุที่สามารถสื่อสารเรื่องราวผ่านวัสดุที่ใช้การสร้างสรรค์ผลงานได้ รวมไปถึงการใช้สีน้ำมันบนผ้าใบร่วมกับผ้าพิมพ์ลายไม้ ในส่วนนี้สามารถนำมาต่อยอดผลงานของผู้สร้างสรรค์ที่มีการวาดทับบ้างเล็กน้อยในผลงาน ซึ่งสามารถทำให้งานดูเป็นอันหนึ่งอันเดียวกันได้มากยิ่งขึ้น

2. นิรัชพร น่วมเจิม

ภาพที่ 4 นิรัชพร น่วมเจิม เข้าถึงเมื่อ เมษายน 2568

เข้าถึงจาก <https://www.youngthaiartistaward.com/artist/3d/2018/11/>

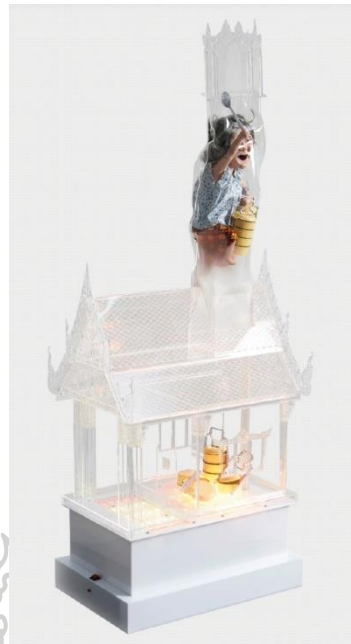
ประวัติการศึกษา

จบปริญญาตรี จากคณะสถาปัตยกรรมศาสตร์ สาขาประติมากรรม สถาบันเทคโนโลยีพระจอมเกล้าเจ้าคุณทหารลาดกระบัง

ผลงาน

- รางวัลดีเด่น สาขาศิลปะ 3 มิติ โครงการ รางวัลยุวศิลปินไทย 2561 หรือ Young Thai Artist Award 2018 ภายใต้ชื่อผลงาน ‘อมยิ้มวิถีไทย’

- โครงการรางวัลยุวศิลปินไทย 2562 หรือ Young Thai Artist Award 2019 ภายใต้ชื่อผลงาน ‘ลักยิ้มของย่า’

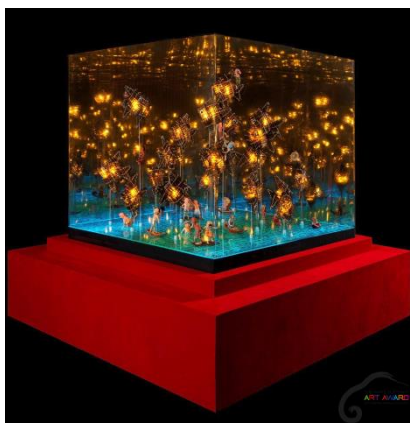
ภาพที่ 5 ลักยิ้มของย่า เทคนิค สื่อผสม ขนาด กว้าง 49 สูง 27 ลึก 45 ซม.

เข้าถึงเมื่อ เมษายน 2568

เข้าถึงจาก <https://www.youngthaiartistaward.com/artist/3d/2019/4/>

แนวความคิด

บางครั้งความสุขก็เกิดจากรื่องราวเล็ก ๆ ที่ทำให้จิตใจชุ่มชื่นและยิ้มได้ในทุก ๆ วัน การทำบุญเป็นชีวิตประจำวันของคุณย่า ในเช้าตรู่ของทุกวันจะมีข้าวปลาอาหารมากมายวางเรียงราย เพื่อใช้ในการทำบุญตักบาตร ความสุขและรอยยิ้มของเขาจึงเกิดขึ้น และกลายเป็นคำสอนที่ว่า "ทำบุญเยอะ ๆ ตายไปแล้วเอาไว้กินชาติหน้า"

ภาพที่ 6 ตะเพียนตะเพียน เทคนิค สื่อมผสมจากไม้ อะคริลิก มอเตอร์ ไฟ LED ไม้ไผ่เก่าจากอุปกรณ์
หาปลา เสียงดนตรี ขนาด ขนาด 172 x 172 x 161 ซม.

เข้าถึงเมื่อ กรกฎาคม 2568

เข้าถึงจาก <https://www.facebook.com/TheWhiteElephantArtAward/posts>

แนวความคิด

“ปลาตะเพียนसान” สัญลักษณ์แห่งความอุดมสมบูรณ์ของสายน้ำที่เคยนำพาเรื่องราว
วิถีชีวิตอันรื่นรมย์ จากวิถีชีวิตริมฝั่งที่เคยรุ่งเรือง สู่วิถีแห่งการเปลี่ยนแปลงที่พัดพาความทรงจำให้
เลือนราง เมื่อเครื่องมือหาปลาจากไม้ไผ่ สัญลักษณ์แห่งภูมิปัญญาพื้นบ้าน กลายเป็นเพียงเงาสะท้อน
ในกระจกแห่งอดีต วันหนึ่งมันอาจคงอยู่เพียงใน “พิพิธภัณฑ์” เพื่อเป็นวัตถุที่บอกเล่าเรื่องราวอันล้ำค่า
ต่อไป

สรุป

ได้รับอิทธิพลในเรื่องของเทคนิคซึ่งศิลปินมีการใช้เทคนิคที่หลากหลายในการสร้างสรรค์
ผลงาน ซึ่งมีทั้งการการปั้น การหล่อ การทาสี และการใช้วัสดุธรรมชาติ เพื่อสร้างรูปทรงและพื้นผิวที่มีความ
หลากหลายและน่าสนใจที่มีการนำเอาวัสดุมาประกอบสร้างให้มีลักษณะที่เป็นสามมิติ ซึ่งในการ
ที่ศิลปินสร้างสรรค์ผลงานโดยใช้วัสดุที่หลากหลายมาสร้างสรรค์ผลงาน ส่งผลให้ผู้สร้างสรรค์สามารถ
นำเอาเทคนิคต่าง ๆ มาใช้ในการสร้างสรรค์ผลงานของตัวผู้สร้างสรรค์เองช่วยให้ผู้สร้างสรรค์สามารถ
เข้าใจในวัสดุที่หลากหลายได้

4. อิทธิพลทางด้านแนวความคิด

1. ภัทสรณ์ ชำรงพิพัฒน์

ภาพที่ 7 ภัทสรณ์ ชำรงพิพัฒน์ เข้าถึงเมื่อ มีนาคม 2568

เข้าถึงจาก <https://www.facebook.com/photo/?fbid=1765207663689392&set=a.108533982690110>

ประวัติการศึกษา

จบปริญญาตรีจากคณะจิตรกรรม ประติมากรรม และภาพพิมพ์ มหาวิทยาลัยศิลปากร

ผลงาน

- นิทรรศการ “BEST BEFORE” - ความทรงจำของฉันมีวันหมดอายุ” 2024
- นิทรรศการ “ADOUBT TIME” - คำสารภาพของคนไม่ยากโต 2024

ภาพที่ 8 “BEST BEFORE” - ความทรงจำของฉันมีวันหมดอายุ”

เข้าถึงเมื่อ มีนาคม 2568 เข้าถึงจาก <https://plus.thairath.co.th/topic/subculture/103897>

แนวความคิด

ความทรงจำของเรามีลักษณะคล้ายกับผลิตภัณฑ์ที่มีวันหมดอายุ เมื่อเวลาผ่านไป ความทรงจำเหล่านั้นอาจจะจางหายหรือถูกลืมเลือนไป การใช้คำว่า "BEST BEFORE" ซึ่งมักใช้กับผลิตภัณฑ์อาหาร เป็นการเปรียบเทียบที่สะท้อนถึงความเปราะบางของความทรงจำ

สรุป

ได้รับอิทธิพลทางด้านแนวความคิดของศิลปินที่สร้างสรรค์ผลงานเกี่ยวกับความทรงจำของมนุษย์ ที่มีอยู่อย่างจำกัด สามารถสูญหายไปตามกาลเวลา เหมือนกับสิ่งต่าง ๆ ที่สามารถหมดอายุได้เช่นกัน จึงสามารถมาเกี่ยวข้องกับผลงานของผู้สร้างสรรค์ที่ต้องการกล่าวถึงความทรงจำในอดีต ความทรงจำที่ดีเมื่อถึงคราวที่นึกถึงก็ทำให้ผู้สร้างสรรค์รู้สึกมีความสุขและสามารถคิดถึงช่วงเวลา ณ ขณะนั้นได้ เพราะผู้สร้างสรรค์ยังสามารถจดจำในสิ่งที่ดีในช่วงเวลานั้นได้ จนสามารถนำมาต่อยอดในการสร้างสรรค์ผลงานในครั้งนี้

2. ปุณฺณิศรา ศิลปรัศมี

ภาพที่ 9 ปุณฺณิศรา ศิลปรัศมี เข้าถึงเมื่อ เมษายน 2568

เข้าถึงจาก https://www.barameeofart.com/artist_detail.php?id=25&page=

ประวัติการศึกษา

จบปริญญาตรี จากคณะสถาปัตยกรรมศาสตร์ สถาบันเทคโนโลยีพระจอมเกล้าเจ้าคุณทหารลาดกระบัง

ผลงาน

รางวัลชมเชย การประกวดศิลปกรรมช่างเผือก ครั้งที่ 5 (กรุงเทพฯ, 2559)

รางวัล Award for Excellence จาก Oita Asian Sculpture Contest ครั้งที่ 12 (ญี่ปุ่น, 2557) รางวัลยอดเยี่ยมสาขาศิลปะ 3 มิติ จากโครงการ Young Thai Artist Award (2557)

ได้รับคัดเลือกให้ไปทัศนศึกษาและแสดงผลงานที่สหรัฐอเมริกากับโครงการค่ายเยาวชนสร้างสรรค์ผลงานศิลปะร่วมสมัย ครั้งที่ 5 (2557)

ภาพที่ 10 วัดถูกกับความทรงจำ , 2015

เทคนิค : ประกอบไม้กับบานพับ

ขนาด : 80 x 105 x 155 ซม.

เข้าถึงเมื่อ เมษายน 2568

เข้าถึงจาก http://www.rama9art.org/artisan/2017/may/the_other_day/index.html

แนวความคิด

ความสะเทือนใจในอดีต ความทรงจำที่ยังคงหลงเหลืออยู่กับสิ่งของที่เป็นตัวแทนของความสุข ความทุกข์ และความรักที่เกี่ยวข้องกับบิดา ได้นำมาร้อยพันใหม่อีกครั้ง โดยที่ข้าพเจ้าได้ใช้ความทรงจำที่ยังหลงเหลืออยู่มาเป็นต้นแบบในการสร้างสรรค์ แม้จะไม่สมบูรณ์เหมือนของจริงคล้ายกับวัตถุที่เสื่อมสภาพไปตามกาลเวลา หากสิ่งเหล่านี้ยังคงตราตรึงอยู่ที่เดิมในความทรงจำของข้าพเจ้าเสมอมา

สรุป

ได้รับอิทธิพลทางด้านแนวความคิดเกี่ยวกับความทรงจำที่ยังคงหลงเหลืออยู่กับสิ่งของที่เป็นตัวแทนของความสุข ความทุกข์ของศิลปินที่มีความเกี่ยวข้องกับบิดา ซึ่งผู้สร้างสรรค์สามารถนำมาต่อยอดได้ในเรื่องเกี่ยวกับวัตถุสิ่งของที่มองแล้วทำให้นึกถึงภาพความทรงจำในอดีตที่ผู้สร้างสรรค์คิดถึง เพื่อนจากความทรงจำในห้องต่าง ๆ รวมไปถึงเทคนิคของศิลปินที่มีการใช้วัสดุที่หลากหลายสามารถที่จะสามารถนำมาต่อยอดให้กับผู้สร้างสรรค์ได้

ตารางที่ 2 ตารางวิเคราะห์ศิลปิน

ตารางวิเคราะห์ศิลปิน				
ผลงานศิลปิน (ศิลปิน ชื่อผลงาน)	อิทธิพลทางด้าน รูปแบบ	อิทธิพลทางด้าน แนวความคิด	อิทธิพลทางด้าน เทคนิค	สรุป
<p><i>The Anatomy Of A Women</i></p> 	เป็นชุดภาพวาดที่ผสมผสานเทคนิคการวาดภาพแบบสมจริงกับองค์ประกอบทางศิลปะสามมิติ โดยใช้วัสดุหลากหลาย	-	อะคริลิกบนผ้าใบฝ้ายและผ้าพิมพ์บล็อกไม้ที่ติดบนแผ่นไม้ทรงสองแผ่น	ได้รับอิทธิพลจากการใช้วัสดุที่หลากหลายและการต่อยอดเทคนิค เช่น การใช้สีน้ำมันบนผ้าใบร่วมกับผ้าพิมพ์ลายไม้ รวมถึงการวาดทึบบางส่วนเพื่อเชื่อมวัสดุให้กลมกลืนและสื่อสารเรื่องราวได้อย่างมีเอกภาพมากขึ้น
<p>ลักยิ้มของย่า</p> 	งานประติมากรรมสามมิติที่ผสมผสานวัสดุหลากหลาย เช่น ไม้ ผ้า และวัสดุอื่น ๆ เพื่อสร้างมิติและความลึกให้กับผลงาน	-	เทคนิค สื่อมผสม ขนาด กว้าง 49 สูง 27 ลึก 45 ซม.	ศิลปินได้รับอิทธิพลจากการใช้วัสดุและเทคนิคที่หลากหลายช่วยสร้างรูปทรงและพื้นผิวที่มีมิติ และส่งเสริมความเข้าใจในการประยุกต์ใช้วัสดุได้อย่างมีประสิทธิภาพ

ตารางที่ 2 ตารางวิเคราะห์ศิลปิน (ต่อ)

ตารางวิเคราะห์ศิลปิน				
ผลงานศิลปิน (ศิลปิน ชื่อผลงาน)	อิทธิพลทางด้าน รูปแบบ	อิทธิพลทางด้าน แนวความคิด	อิทธิพลทางด้าน เทคนิค	สรุป
BEST BEFORE 	เป็นงานเชื่อมเหล็กให้ มีลักษณะเป็นเก้าอี้ มี การใช้ความเสื่อม สลายของเหล็กให้เข้า กับแนวความคิดของ ผลงาน	ความทรงจำที่มี ความหมายและ คุณค่าผ่านสิ่งของที่ เคยใช้งาน โดยเฉพาะ สิ่งของที่มีวันหมดอายุ หรือเสื่อมสภาพตาม กาลเวลา ซึ่งเป็นการ สะท้อนถึงความ เปลี่ยนแปลงและ ความไม่ถาวรของชีวิต	-	ได้รับอิทธิพลจาก แนวคิดที่มองว่า ความทรงจำเป็นสิ่งที่ จำกัดและอาจเลือน หาย คล้ายของที่ หมดอายุ ซึ่ง สอดคล้องกับผู้ สร้างสรรค์ที่ต้องการ ถ่ายทอดความทรง จำอันงดงามในอดีต เป็นแรงบันดาลใจใน การสร้างผลงาน
วัตถุกับความทรงจำ 	เป็นงานประติมากรรม สามมิติ มีการประกอบ ไม้กับ บานพับ	สะท้อนความสะท้อน ใจในอดีตและความ ทรงจำที่ยังคง หลงเหลืออยู่กับ สิ่งของที่เป็นตัวแทน ของความสุข ความ ทุกข์ และความรักที่ เกี่ยวข้องกับบิดา	เทคนิค : ประกอบไม้ กับบานพับ ขนาด : 80 x 105 x 155 ซม.	ได้รับอิทธิพลจาก แนวคิดเรื่องความ ทรงจำที่ผูกพันกับ สิ่งของซึ่งสะท้อน ความสุขและความ ทุกข์ของศิลปิน โดยเฉพาะ ความสัมพันธ์กับบิดา ซึ่งผู้สร้างสรรค์นำมา ต่อยอดเป็นภาพจำ เกี่ยวกับเพื่อนและ ห้องต่าง ๆ ในอดีต

สรุป

จากการที่ผู้สร้างสรรค์ได้ศึกษาผลงานของศิลปินทั้ง 4 ท่าน ทำให้ได้รับอิทธิพลทั้งทางด้านแนวความคิด แรงบันดาลใจ และในด้านของเทคนิควิธีการที่ศิลปินทั้ง 4 ท่านได้สร้างสรรค์ผลงานออกมาให้ได้ศึกษา ทั้งนี้ผู้สร้างสรรค์ได้นำสิ่งต่าง ๆ ที่ได้สืบค้นมาพัฒนาต่อยอดสร้างสรรค์ลงในผลงานชุด “พื้นที่ของห้องกับวันวานที่ทวนถึง” ซึ่งสิ่งนำมาปรับใช้ในการสร้างสรรค์ผลงานในครั้งนี้คือการทำเทคนิควิธีการของการประกอบสร้างผลงาน การใช้วัสดุให้เหมาะสมกับการสร้างสรรค์ผลงานและในส่วนองแรงบันดาลใจในการสร้างสรรค์ผลงานที่สามารถนำมาปรับใช้ให้เข้ากับผลงานในครั้งนี้

5. งานวิจัยที่เกี่ยวข้อง

จินตภาพจากเศษวัสดุ Imagery from Scrap materials

นฤพนธ์ บุรณะบัญญัติ

มหาวิทยาลัยเทคโนโลยีราชมงคลธัญบุรี. คณะศิลปกรรมศาสตร์, 2563

ผลงานการสร้างสรรคนี้ เป็นการทำงานจากการศึกษาค้นคว้าข้อมูลทางทฤษฎี และการรับรู้ จากประสบการณ์ของตนเองจนเข้าถึงที่มาของแนวคิด อันเกิดจากเศษวัสดุเหลือใช้จากผลผลิตใน บริบทสังคมการดำรงชีวิตในยุคศตวรรษที่ 21 ที่ต้องการความรวดเร็วและเพิ่มขึ้นของการผลิตทาง อุตสาหกรรมจนล้นชีวิตและการดำรงอยู่ ทำให้เกิดมลพิษและสภาวะแวดล้อมได้รับความเสียหาย และ อาจส่งผลให้เกิดเป็นภัยพิบัติทางธรรมชาติได้ การนำเศษวัสดุที่เหลือใช้ หรือเศษวัสดุที่ไม่ได้ใช้งานแต่ ยังสามารถนำกลับมาใช้ใหม่นั้น เป็นการแปลงสภาพเศษวัสดุ (รียูส Reuse) เพื่อช่วยลดปริมาณการใช้ ทรัพยากรและแก้ปัญหาของเศษวัสดุ ให้เกิดการใช้ประโยชน์อย่างคุ้มค่า สามารถนำกลับมาใช้ ประโยชน์ได้อย่างสร้างสรรค์ จากการค้นคว้าและสร้างสรรค์ผลงานโครงการงานสร้างสรรค์เรื่อง “จินตภาพจากเศษวัสดุ” ได้กำหนดขอบเขตการศึกษาไว้ดังนี้ 1.ขอบเขตด้านเนื้อหา มีแนวความคิดใน เรื่องการนำเศษวัสดุกลับมาใช้ใหม่และการสร้างคุณค่า ทางสุนทรียภาพทางความงามให้เกิดขึ้นจาก การใช้เศษวัสดุด้วยกระบวนการทางศิลปะและกลวิธีเฉพาะของผู้สร้างสรรค์ 2.ขอบเขตด้านรูปแบบ มีการแสดงออกของผลงานทางด้านรูปแบบศิลปะนามธรรม (abstract) โดยนำเศษวัสดุมาสร้าง รูปทรงเพื่อให้ได้รูปทรงและโครงสร้างที่สอดคล้องกับเรื่องราวและความงามในลักษณะการใช้ทัศนธาตุ ทางศิลปะและหลักการจัดองค์ประกอบศิลป์ 3.ขอบเขตด้านกระบวนการ แสดงออกโดยใช้ กระบวนการประติมากรรมสื่อผสม (Mixed Media Art) สร้างและการผสมผสานวัสดุธรรมชาติและ วัสดุสังเคราะห์เข้าด้วยกันอย่างมีเอกภาพ การประกอบสร้างรูปทรงใหม่ที่มีแรงบันดาลใจสืบเนื่องจาก การศึกษา และค้นคว้าการหาค่าความเป็นไปได้ใหม่ของเศษวัสดุ ภาพผลงาน

ภาพที่ 11 จินตภาพจากเศษวัสดุ 1 ขนาด 45 x 45 x 50 ซม. เทคนิค ลูกโฟม,เม็ดพลาสติก, หัวหมุดทองเหลือง, กระจาดซาผสมซีลี้อย เศษใบไม้, เศษบรรจุภัณฑ์คอมพิวเตอรื

ภาพที่ 12 จินตภาพจากเศษวัสดุ 2 ขนาด 30 x 30 x 70 ซม. เทคนิค ผ้า, ลูกโฟม, เม็ดพลาสติก, ไข่พลาสติก จำลอง, กระจาดซาผสมซีลี้อย เศษใบไม้, หัวหมุดทองเหลือง เศษบรรจุภัณฑ์คอมพิวเตอรื

ภาพที่ 13 จินตภาพจากเศษวัสดุ 3 ขนาด 25 x 25 x 75 ซม. เทคนิค ผ้า, แฉกกัน, ลูกโฟม, เม็ดพลาสติก, หัวหมุดทองเหลือง, กระจาดซาผสมซีลี้อย เศษใบไม้, เศษบรรจุภัณฑ์คอมพิวเตอรื

ภาพที่ 14 จินตภาพจากเศษวัสดุ 4 ขนาด 35 x 90 x 40 ซม. เทคนิค ผ้า, ลูกโฟม, เม็ดพลาสติก, หัวหมุดทองเหลือง, กระจาดซาผสมซีลี้อย เศษ ใบไม้,พลาสติกเพาะต้นไม้, เศษบรรจุภัณฑ์คอมพิวเตอรื

ภาพที่ 15 จินตภาพจากเศษวัสดุ 5 ขนาด
23 x 40 x 60 ซม. เทคนิค ลูกโปม,
เม็ดพลาสติก, เยื่อกระดาษ, หัวหมุด
ทองเหลือง, กระดาษสาผสมเศษ
ใบไม้, พลาสติกเพาะต้นไม้, เศษบรรจุภัณฑ์
เครื่องปรับอากาศ

ภาพที่ 16 จินตภาพจากเศษวัสดุ 6 ขนาด 45 x 45 x
110 ซม. เทคนิค ลูกโปม, เม็ดพลาสติก, เยื่อกระดาษ
หัวหมุดทองเหลือง, เชือกไหมพรม, กระดาษสาผสม
ขี้เลื่อย เศษใบไม้พลาสติกเพาะต้นไม้, ถาดกระดาษ
บรรจุไข่

ของเล่น...ความทรงจำวัยเยาว์ TOYS...CHILDHOOD MEMORIES

ฝอยทอง จิตตรา

มหาวิทยาลัยศิลปากร, 2560

วิทยานิพนธ์หัวข้อเรื่อง “ของเล่น...ความทรงจำวัยเยาว์” มีวัตถุประสงค์เพื่อสร้างสรรค์ผลงานศิลปะที่ใช้วัสดุและกระบวนการที่หลากหลายสะท้อนลักษณะเฉพาะตนเองอย่างสนุกสนาน มีความสุขกับของเล่นในวัยเยาว์รูปแบบสื่อผสม ซึ่งเกิดจากความทรงจำช่วงวัยเยาว์มีความรู้สึกหวงระลึกถึงความประทับใจในห้วงอารมณ์วัยเยาว์ที่มีความสุขสนุกสนานกับของเล่นละลานตาหลากหลาย สีสันในงานวัดไปตามจินตนาการที่ได้เล่นช่นตามช่วงวัยที่ไร้เดียงสา ขอบเขตของการศึกษาในการสร้างสรรค์ผลงานวิทยานิพนธ์หัวข้อเรื่อง “ของเล่น...ความทรงจำวัยเยาว์” ได้ศึกษารูปแบบศิลปะสื่อผสมของศิลปิน และศึกษาค้นคว้าข้อมูลของของเล่นย้อนยุคที่มีความคุ้นชิน มีการหาข้อมูลภาคสนามที่พิพิธภัณฑ์และเก็บข้อมูลบรรยากาศจากงานวัดหลายแห่ง รวบรวมวิเคราะห์ข้อมูลประมวลความคิดผสมผสานจินตนาการส่วนตัวเพื่อสร้างภาพร่าง และนำมาสร้างสรรค์เป็นผลงานศิลปะสื่อผสมที่มุ่งเน้นให้เห็นถึงความน่าสนใจในวัสดุอุปกรณ์ที่หลากหลาย ผลงานการสร้างสรรค์วิทยานิพนธ์ในครั้งนี้แสดงออกในรูปแบบสื่อผสมและผสมผสานศิลปะการจัดวางที่แปรเปลี่ยนได้กับทุกสถานที่ซึ่งเป็นการแสดงออกถึงอารมณ์ความรู้สึกสนุกสนานและมีความสุขของวัยเยาว์ ได้มีการ

ออกแบบการจัดวางเพิ่มเติมขึ้นเพื่อเป็นกรณีศึกษาที่แสดงให้เห็นถึงการจัดวางผลงานสามารถแปรผันไปตามพื้นที่ต่าง ๆ ได้ และสะท้อนให้เห็นแง่มุมในการสร้างสรรค์งานทัศนศิลป์ อันจะเป็นประโยชน์ไม่มากนักน้อยต่อผู้ที่สนใจรับชม

ภาพผลงาน

ภาพที่ 17 โยกเยกเยย ขนาด 54 x 107 x 110 ซม. เทคนิค ของเล่นพลาสติก, ไม้, ไฟ

ภาพที่ 18 หนูแดง ขนาด 54 x 107 x 100 ซม. เทคนิค ของเล่นพลาสติก, เหล็ก ท่อกลม, ล้อจักรยาน, ขาปั่น, เบาะ แชนด์จักรยาน, ไฟฟ้า

ภาพที่ 19 โทล มหัทศจรรย์ ขนาด 25 x 63 x 135 ซม. เทคนิค ไม้, ของเล่นตุ๊กตา, ไฟฟ้า, ตุ๊กตา กระดาษ

ภาพที่ 20 ปืนวิเศษ ขนาด 25 x 65 x 135 ซม. เทคนิค ไม้ MDF, อลูมิเนียมเส้นแบน, ท่อ PVC, จุกพลาสติกแดง

การสร้างสรรคศิลปะสื่อผสม: สภาวะภายใน Creativities of Mixed Media Art: State of Mind ชีระยุทธิ์ แสงอาจ, อุดลย์ บุญฉ่ำ และกนกวรรณ นิธิรัฐพัฒน์ หลักสูตรศิลปกรรมศาสตรมหาบัณฑิต สาขาวิชาทัศนศิลป์ คณะศิลปกรรมศาสตร์และวัฒนธรรมศาสตร์ มหาวิทยาลัยมหาสารคาม, 2567

การสร้างสรรคศิลปะสื่อผสม เรื่อง สภาวะภายใน มีวัตถุประสงค์ 1) เพื่อศึกษาวิเคราะห์ความรู้สึกภายในของผู้วิจัยกับปฏิสัมพันธ์จากสังครอบข้าง 2) เพื่อสร้างสรรคผลงานศิลปะสื่อผสมโดยใช้รูปทรง วัสดุและเทคนิควิธีการ เพื่อสื่อถึงสภาวะภายในของผู้วิจัยกับปฏิสัมพันธ์จากสังครอบข้าง ใช้วิธีเก็บรวบรวมข้อมูลภาคเอกสารและภาคสนาม โดยการใช้การสังเกต นำข้อมูลมาวิเคราะห์ตีความสู่การสร้างสรรคผลงาน นำเสนอผลการวิจัยแบบพรรณนาวิเคราะห์ พร้อมผลงานศิลปะสื่อผสมผลการสร้างสรรคพบว่า สภาวะภายในของผู้วิจัยที่พบว่าตนเองมีจิตใจเป็นเพศที่สามตั้งแต่วัยเยาว์ กับการไม่ได้รับการยอมรับจากครอบครัวและสังครอบข้าง ตีความได้ว่า เป็นสภาวะที่โดดเดี่ยว ไร้ตัวตน นำมาสู่การเก็บซ่อนในความเงียบ การสร้างสรรคเริ่มจากการทำภาพร่างเพื่อค้นหารูปทรงและความเป็นไปได้ทางศิลปะในการสื่อความหมาย การสร้างสรรคผลงานจริงใช้กรรมวิธีที่หลากหลายผสมผสานกับการจัดวางเครื่องใช้ส่วนตัว การวิเคราะห์ผลงาน มีดังนี้

- 1) ด้านแนวเรื่องและแนวคิดการสร้างสรรค กำหนดเนื้อหาเป็นความโดดเดี่ยว เก็บซ่อนในความเงียบ
- 2) ด้านรูปทรง ใช้รูปทรงมนุษย์ เป็นภาพแทนผู้วิจัย และรูปทรงผสม ที่สร้างด้วยเส้นด้ายให้เป็นรูปมุ้งกระจงในสวนบน แล้วรวบรวมประสานถักเป็นเปียในช่วงกลางถึงส่วนปลาย
- 3) ด้านวัสดุและกลวิธี ใช้วัสดุเป็นสื่อเพื่อนำสารไปสู่การรับรู้โดยตรงไปตรงมา โดยคำนึงถึงการเชื่อมโยงไปสู่แนวคิด
- 4) ด้านการจัดวางและการนำเสนอ ใช้วิธีการสร้างพื้นที่เฉพาะ เพื่อสร้างความเป็นเอกเทศของผลงานแต่ละชิ้น แต่ยังคงมีเอกภาพของผลงานโดยรวม ผลลัพธ์แห่งการสร้างสรรค ผลงานทั้งสี่ชิ้นประกอบสร้างอย่างเป็นระบบ จากฐานคิดและความรู้ในการนำเสนอสัญญาณเพื่อเป็นสื่อในการนำสารไปสู่การรับรู้ของผู้ชมโดยตรงไปตรงมา ด้วยภาษาของรูปทรง ทัศนธาตุ วัสดุ และการจัดวาง ทำให้การสื่อความหมาย ความรู้สึก มีประสิทธิภาพ ให้รับรู้ถึงความเปราะบาง อ่อนไหว พร่าเลือนของรูปทรง ในท่ามกลางมุมสังัดของการใช้ชีวิตกับสังครอบข้าง

ภาพผลงาน

ภาพที่ 21 การปิดบัง ซ่อนเร้นตัวตน 1 ขนาด สูง 190 ซม. เทคนิค สร้อยสม ไม้, ไม้อัด, ไยไบไม้, ด้าย, กระดาษสา

ภาพที่ 22 การปิดบัง ซ่อนเร้นตัวตน 2 ขนาด 200 x 245 x 245 ซม. เทคนิค สร้อยสม ลิ่นชัก, ไยไบไม้, ด้าย

ภาพที่ 23 การปิดบัง ซ่อนเร้นตัวตน 3 ขนาด 100 x 100 x 245 ซม. เทคนิค สร้อยสม แก้วอี, ไยไบไม้, ด้าย

ภาพที่ 24 การปิดบัง ซ่อนเร้นตัวตน 4 ขนาด 200 x 245 x 245 ซม. เทคนิค สร้อยสม ไยไบไม้, ด้าย

เทคนิคระดับกระจกบนรูปทรงที่แปรเปลี่ยน Traditional Decorated Glass Techniques on The Variation Form

นำชัย เฟื่องอาวรณ์, ธงชัย ศรีสุขประเสริฐและปัญญา วิจินธนสาร

คณะมนุษยศาสตร์ สังคมศาสตร์และศิลปะ มหาวิทยาลัยศิลปากร, 2560

วิทยานิพนธ์ภายใต้หัวข้อ “เทคนิคระดับกระจกบนรูปทรงที่แปรเปลี่ยน” มีจุดประสงค์ของการสร้างสรรค์เพื่อแสดงออกถึงทัศนคติที่ดึงมาจากความแปรเปลี่ยนที่อปลักษณ์ทั้งทางรูปลักษณ์และความรู้สึก ซึ่งมีเหตุผลสืบเนื่องมาจากความแปรเปลี่ยนในรูปลักษณ์ของสรรพสิ่ง อันมาจากความไม่เที่ยงแท้ โดยอยู่ภายใต้กฎของไตรลักษณ์หรือสามัญลักษณ์ อันได้แก่ อนิจจัง ทุกขัง อนัตตา ภาพลักษณ์ที่เกิดขึ้นจากความไม่เที่ยงแท้นี้ก่อให้เกิดทุกขเวทนาความสลดสังเวช ความน่าสะพรึงกลัว สิ่งเหล่านี้จึงกลายเป็นสิ่งน่ารังเกียจทางความรู้สึกที่ผู้คนไม่อยากจะสัมผัส ข้าพเจ้าจึงได้นำรูปทรงที่แปรเปลี่ยนของซากสังขารจากวัตถุทางสังคมอันเกิดจากโศกนาฏกรรมของมนุษย์ที่มีลักษณะแสดงถึงความอปลักษณ์ทั้งทางรูปลักษณ์และความรู้สึก มาสร้างสรรค์เป็นผลงานศิลปะรูปแบบประติมากรรมสื่อผสม ด้วยเทคนิคระดับกระจกแบบประเพณีไทย เพื่อแสดงความงามที่มาจากสิ่งแสดงความไม่เที่ยงแท้ และการปรุงแต่งบนรูปทรงที่อปลักษณ์ ผสมผสานเชื่อมโยงไปสู่คติธรรมทางพระพุทธศาสนา

ภาพผลงาน

ภาพที่ 25 เทคนิคระดับกระจกบนรูปทรงที่แปรเปลี่ยน

ภาพที่ 26 เทคนิคระดับกระจก บนรูปทรงที่แปรเปลี่ยน

ภาพที่ 27 เทคนิคระดับกระจกบนรูปทรงที่แปรเปลี่ยน

ภาพที่ 28 เทคนิคประดับ ภาพที่ 29 เทคนิคประดับ ภาพที่ 30 เทคนิคประดับ
 กระจกบนรูปทรงที่แปรเปลี่ยน กระจกบนรูปทรงที่แปรเปลี่ยน กระจกบนรูปทรงที่แปรเปลี่ยน

บทที่ 3 วิธีดำเนินการสร้างสรรค์

จากการศึกษาผลงานเอกสารและงานวิจัยที่เกี่ยวข้องเกี่ยวกับศิลปินที่สร้างสรรค์ผลงานด้วยเทคนิคสื่อผสม (Mixed media) จึงได้นำไปสู่กระบวนการสร้างสรรค์ผลงานที่ได้รับอิทธิพลแนวความคิดมาจากศิลปินต่าง ๆ ต่อยอดมาเป็นผลงานเกี่ยวกับห้องต่าง ๆ ที่มีความทรงจำเกี่ยวกับเพื่อนในอดีต และมีกระบวนการในการดำเนินการสร้างสรรค์ ดังนี้

1. แนวความคิดและแรงบันดาลใจในการสร้างสรรค์ผลงาน
2. รูปแบบการสร้างสรรค์ผลงาน
3. วิธีการดำเนินงาน
4. วัสดุอุปกรณ์ในการดำเนินงาน
5. ระยะเวลาในการดำเนินงาน
6. เทคนิค ขั้นตอน และกระบวนการ

1. แนวความคิดและแรงบันดาลใจในการสร้างสรรค์ผลงาน

แรงบันดาลใจในการสร้างสรรค์ผลงานในครั้งนี้ มาจากประสบการณ์ส่วนตัวของผู้สร้างสรรค์ที่ต้องอาศัยอยู่ในห้องเพียงลำพังเป็นระยะเวลานาน การที่ต้องห่างไกลจากบ้านและจากคนรอบข้างทำให้เกิดความรู้สึกเหงาและโดดเดี่ยว ซึ่งความรู้สึกเหล่านี้ได้ส่งผลโดยตรงต่อกระบวนการสร้างสรรค์งานศิลปะของผู้สร้างสรรค์ โดยเฉพาะการถ่ายทอดความรู้สึกของการอยู่ในพื้นที่ที่แคบและขาดการติดต่อกับโลกภายนอก การที่ผู้สร้างสรรค์เลือกที่จะสร้างสรรค์ผลงานในลักษณะของห้องนั้น จึงเป็นการแสดงถึงการสะท้อนภาพของความรู้สึกในพื้นที่จำกัด ซึ่งห้องนั้นไม่เพียงแต่เป็นเพียงที่อยู่อาศัย แต่ยังเป็นสัญลักษณ์ของความอ้างว้างและความโดดเดี่ยวที่ผู้สร้างสรรค์ประสบอยู่ในขณะนั้น ทำให้ผู้สร้างสรรค์ได้ใช้พื้นที่ภายในห้องเพื่อสะท้อนและถ่ายทอดความรู้สึกนี้ผ่านผลงานศิลปะ ไม่ว่าจะเป็นการเลือกใช้วัสดุ รูปแบบ หรือเทคนิคในการสร้างสรรค์งาน ที่ทั้งหมดนี้ได้ถูกกำหนดโดยการประสบกับความเหงาและความโดดเดี่ยวที่อยู่ภายในห้องนั่นเอง

แนวคิดของผู้สร้างสรรค์ในผลงานนี้สะท้อนถึงความเหงาและความโดดเดี่ยวของผู้สร้างสรรค์ผ่านการใช้กระจกและดอกไม้ที่มีความหมายเชิงสัญลักษณ์ถึงมิตรภาพและความทรงจำดี ๆ ที่เคยมีร่วมกับเพื่อน กระจกทำหน้าที่สะท้อนความคิดถึง และดอกไม้เป็นตัวแทนของความสัมพันธ์ในอดีตที่เคยเต็มไปด้วยความสุขและความสนุกสนาน การใช้เทคนิคสื่อผสม (Mixed Media) ในผลงานนี้ช่วยให้สามารถผสมผสานวัสดุต่าง ๆ เพื่อถ่ายทอดความรู้สึกและความทรงจำในอดีตที่มีค่าต่อผู้สร้างสรรค์ การสร้างห้องในจินตนาการจึงเป็นการนำเสนอภาพของสถานที่ที่เต็มไปด้วยความคิดถึงและความสุข

จากการอยู่ร่วมกันในช่วงเวลาที่ผ่านมาไป ทั้งนี้ เทคนิคสื่อผสมช่วยเพิ่มมิติในการแสดงออกถึงอารมณ์ และความทรงจำที่เคยมีร่วมกันในอดีต

2. รูปแบบการสร้างสรรค์ผลงาน

วิทยานิพนธ์ เรื่อง “พื้นที่ของห้องกับวันวานที่หวานถึง” ได้มีการสร้างสรรค์ผลงานด้วยเทคนิคสื่อผสม (Mixed media) โดยการสร้างแบบห้องจำลองในจินตนาการเป็นห้องต่าง ๆ ที่เคยมีความทรงจำที่ตีร่วมกันกับเพื่อนในอดีต มีการจำลองห้องโดยใช้วัสดุต่าง ๆ อย่างเช่น กระดาษชานอ้อย ผ้า กระดาษดินเยื่อกระดาษ เป็นต้น มาประกอบเข้าด้วยกันในผลงาน มีการสร้างเฟอร์นิเจอร์ และ อุปกรณ์เครื่องใช้ต่าง ๆ ที่มีลักษณะคล้ายเฟอร์นิเจอร์ของจริง เพื่อให้มีความสอดคล้องกับห้องนั้น ๆ

3. วิธีการดำเนินงาน

1. ศึกษาแนวคิดทฤษฎีที่เกี่ยวข้องกับความเหงา
2. ศึกษาวิธีการสร้างสรรค์ผลงานศิลปะด้วยวิธีการสื่อผสม
3. ศึกษาวัสดุอุปกรณ์ที่ใช้ในการสร้างสรรค์ผลงานศิลปะ
4. กำหนดกิจกรรมการรวบรวมและจัดเก็บข้อมูล
5. ขอคำปรึกษาจากผู้เชี่ยวชาญ ที่ปรึกษา
6. การปฏิบัติการสร้างสรรค์ตามกระบวนการสร้างสรรค์ผลงานศิลปะ ดังนี้
 - แรงบันดาลใจ
 - แนวความคิด
 - ร่างภาพความคิด
 - เทคนิคและวิธีการแสดงออก
7. วิเคราะห์คุณค่าและสรุปผลงานการสร้างสรรค์ผลงานเทคนิคสื่อผสม
8. วิพากษ์วิจารณ์โดยผู้เชี่ยวชาญ ที่ปรึกษา
9. รวบรวมองค์ความรู้ที่ได้จากการปฏิบัติการสร้างสรรค์เป็นรูปเล่มวิทยานิพนธ์
10. วิพากษ์ วิจารณ์โดยผู้เชี่ยวชาญ ที่ปรึกษา ศิลปิน นักวิชาการศิลปะ

4. วัสดุอุปกรณ์ในการดำเนินงาน

1. ไม้กระดาน
2. กาว
3. กรรไกร
4. กระดาษร้อยปอนด์
5. กระดาษ
6. สี
7. กระดาษขานอ้อย
8. ตะปู น็อต
9. เลื่อยจิ๊กซอว์
10. สว่าน
11. ตลับเมตร
12. ไม้ขาว
13. เครื่องขัด
14. คัตเตอร์
15. อุปกรณ์เครื่องเขียน
16. ไฟ
17. ไม้พลาสวูด

5. ระยะเวลาการดำเนินงาน

ตารางที่ 3 ระยะเวลาการดำเนินงาน

ที่	ประเด็น/กิจกรรม/ขั้นตอนการ สร้างสรรค์	ระยะเวลาการดำเนินการ					
		จ.ค. 67	ม.ค. 68	ก.พ. 68	มี.ค. 68	เม.ย. 68	พ.ค. 68
1.	การนำเสนอโครงการ ครั้งที่ 1						
2.	ส่งงานครั้งที่ 1						
3.	การนำเสนอโครงการ ครั้งที่ 2						
4.	ส่งงานครั้งที่ 2						
5.	การนำเสนอโครงการ ครั้งที่ 3						

ตารางที่ 3 ระยะเวลาการดำเนินงาน (ต่อ)

ที่	ประเด็น/กิจกรรม/ขั้นตอนการ สร้างสรรค์	ระยะเวลาการดำเนินการ					
		ธ.ค. 67	ม.ค. 68	ก.พ. 68	มี.ค. 68	เม.ย. 68	พ.ค. 68
6.	ส่งงานครั้งที่ 3						
7.	สรุปการทดลองสร้างสรรค์ ผลงานศิลปะ						
8.	เสนอหัวข้อข้อสร้างสรรค์ วิทยานิพนธ์ต่อคณะกรรมการ และอาจารย์ที่ปรึกษา						
9.	เสนอแบบร่างภาพที่ 1 ต่อ คณะกรรมการ และอาจารย์ที่ ปรึกษาปฏิบัติงานชั้นที่ 1						
10.	เสนอแบบร่างภาพที่ 2 ต่อ คณะกรรมการ และอาจารย์ที่ ปรึกษาปฏิบัติงานชั้นที่ 2						
11.	เสนอแบบร่างภาพที่ 3 ต่อ คณะกรรมการ และอาจารย์ที่ ปรึกษาปฏิบัติงานชั้นที่ 3						
12.	คณะกรรมการ และอาจารย์ที่ ปรึกษาคัดเลือกผลงานที่ใช้ใน การแสดงผลงาน						
13.	จัดแสดงนิทรรศการของ นักศึกษา ระดับปริญญาโท สาขา ทัศนศิลป์ศึกษา						
14.	สอบวิทยานิพนธ์โดย คณะกรรมการอาจารย์ที่ปรึกษา และผู้ทรงคุณวุฒิภายนอก						
15.	สรุปเล่มวิทยานิพนธ์						

6. เทคนิค ขั้นตอน และกระบวนการ

1) ผู้สร้างสรรค์ได้ต่อยอดการสร้างสรรค์ผลงานเดิม ที่มีหัวข้อเกี่ยวกับความเหงาจากการนำเสนอผลงานในครั้งต่าง ๆ การนำเอาคำแนะนำของคณาจารย์และอาจารย์ที่ปรึกษา มาใช้ในการสร้างสรรค์ผลงาน

2) ผู้สร้างสรรค์ได้นำคำแนะนำของคณาจารย์ และอาจารย์ที่ปรึกษา มาแก้ไขปรับปรุง ทั้งในด้านเทคนิคและแนวความคิดให้มีความสอดคล้องตรงประเด็นและได้ร่างผลงานก่อนการสร้างสรรค์ซึ่งมีจำนวนทั้งหมด 5 ชิ้น ดังนี้

ภาพที่ 31 ภาพร่างที่ชิ้นที่ 1

ภาพที่ 32 ภาพร่างที่ชิ้นที่ 2

ภาพที่ 33 ภาพร่างที่ชั้นที่ 3

ภาพที่ 34 ภาพร่างที่ชั้นที่ 4

ภาพที่ 35 ภาพร่างที่ขึ้นที่ 5

สรุป

จากการนำเสนอภาพร่างจำนวน 5 ชิ้น คณะอาจารย์และอาจารย์ที่ปรึกษาได้คัดเลือกภาพร่างเพื่อนำมาขยายและสร้างสรรค์เป็นผลงานจริงจำนวน 3 ชิ้น ได้แก่ ภาพร่างชิ้นที่ 1 ภาพร่างชิ้นที่ 3 และภาพร่างชิ้นที่ 4 ซึ่งคณะอาจารย์และอาจารย์ที่ปรึกษาได้ให้เสนอแนะในการปรับปรุงพัฒนาผลงานให้สมบูรณ์มากยิ่งขึ้น เพื่อนำไปปรับปรุง พัฒนาให้ดียิ่งขึ้นกับผลงานวิทยานิพนธ์

เทคนิคขั้นตอนการสร้างสรรค์

1. นำไม้กระดานอัดมาประกอบเข้าด้วยกันให้มีลักษณะเป็นโครงสร้างของห้องและทำฐานเพื่อวางรองชิ้นงาน ทั้ง 3 ชิ้น ชิ้นงานขนาด 100 x 120 x 80 ซม. และฐาน ขนาด 100 x 120 x 100 ซม.

ภาพที่ 36 การประกอบโครงสร้างไม้อัดให้เป็นห้อง

2. ลงสีรองพื้นชั้นงานและฐานของงาน

ภาพที่ 37 ลงสีรองพื้น

3. ติดกระจกบนโครงสร้างชั้นงานทั้ง 3 ชั้น

ภาพที่ 38 ติดกระจกลงบนชั้นงานทั้ง 3 ชั้น

4. สร้างสรรค์เฟอร์นิเจอร์เพื่อนำมาตกแต่งห้องจากกระดาษชานอ้อยหนา 1.6 มม. และจัดวางในชั้นงาน

ภาพที่ 39 สร้างสรรค์เฟอร์นิเจอร์เพื่อนำมาตกแต่งห้อง

5. จัดวางเฟอร์นิเจอร์ที่สร้างสรรค์ลงในชั้นงาน และเก็บรายละเอียดงาน

ภาพที่ 40 จัดวางเฟอร์นิเจอร์ที่สร้างสรรค์ลงในชั้นงาน

สรุป

ผลงานวิทยานิพนธ์ชุด “พื้นที่ของห้องกับวันวานที่หวนถึง” มีจำนวนทั้งหมด 3 ชั้น ซึ่งสร้างสรรค์ผลงานจากแรงบันดาลใจ อารมณ์ความรู้สึกโดยตรงของผู้สร้างสรรค์ ที่สร้างสรรค์เกี่ยวกับห้องต่าง ๆ ที่แตกต่างกันออกไปของแต่ละห้อง แต่การสร้างสรรค์ผลงานในครั้งนี้ล้วนแล้วแต่มีความทรงจำที่ดีของตัวเอง

ชั้นที่ 1 ห้องแห่งความทรงจำหมายเลข 1 เป็นการสร้างสรรค์ชิ้นงานในรูปแบบของห้องที่มีความทรงจำเกี่ยวกับห้องเรียน

ภาพที่ 41 ภาพร่างชั้นที่ 1

ภาพที่ 42 กระบวนการสร้างสรรค์ผลงานชั้นที่ 1

ภาพที่ 43 ภาพผลงานชั้นที่ 1 ชื่อผลงาน ห้องแห่งความทรงจำหมายเลข 1 เทคนิค ศิลปะสื่อผสม
ขนาด 100 x 120 x 80 ซม.

ชั้นที่ 2 ห้องแห่งความทรงจำหมายเลข 2 เป็นการสร้างสรรค์ชิ้นงานในรูปแบบของห้องที่มีความทรงจำเกี่ยวกับห้องนั่งเล่น

ภาพที่ 44 ภาพร่างงานชั้นที่ 2

ภาพที่ 45 กระบวนการสร้างสรรค์ผลงานชิ้นที่ 2

ภาพที่ 46 ภาพผลงานชิ้นที่ 2 ชื่อผลงาน ห้องแห่งความทรงจำหมายเลข 2 เทคนิค ศิลปะสื่อผสม
ขนาด 100 x 120 x 80 ซม.

ชั้นที่ 3 ห้องแห่งความทรงจำหมายเลข 3 เป็นการสร้างสรรค์ชิ้นงานในรูปแบบของห้องที่มีความทรงจำเกี่ยวกับห้องนอน

ภาพที่ 47 ภาพร่างงานชั้นที่ 3

ภาพที่ 48 กระบวนการสร้างสรรค์ผลงานชั้นที่ 3

ภาพที่ 49 ภาพผลงานชิ้นที่ 3 ชื่อผลงาน ห้องแห่งความทรงจำหมายเลข 3 เทคนิค ศิลปะสื่อผสม
ขนาด 100 x 120 x 80 ซม.

บทที่ 4

ผลการสร้างสรรค์

ผลงานวิทยานิพนธ์ชุด “พื้นที่ของห้องกับวันวานที่หวนถึง” เป็นการสร้างสรรค์ผลงานที่เกิดจากแรงบันดาลใจใน ความทรงจำช่วงมัธยมศึกษาของผู้สร้างสรรค์ โดยนำความรู้สึกเหงาและความคิดถึงช่วงเวลาที่เคยใช้ร่วมกับเพื่อน ๆ มาถ่ายทอดผ่าน การจำลองห้องต่าง ๆ ที่เปรียบเสมือนพื้นที่แห่งความทรงจำห้องแต่ละห้องในผลงานสะท้อนอารมณ์ ความรู้สึก และเหตุการณ์ที่เคยเกิดขึ้นในอดีต ทั้งความสุข ความสนุกสนาน และความผูกพัน ซึ่งผู้สร้างสรรค์ได้นำมาผสมผสานกับจินตนาการและเทคนิคทางศิลปะอย่างสร้างสรรค์ เพื่อถ่ายทอดความทรงจำเหล่านั้นให้มีชีวิตและความหมายอีกครั้งในรูปแบบของงานศิลปะที่มีมิติและอารมณ์ร่วม ผลงานชุดนี้จึงไม่เพียงเป็นการแสดงออกถึงตัวตนของผู้สร้างสรรค์เท่านั้น หากยังเป็นการเปิดพื้นที่ให้ผู้ชมได้สัมผัสกับความรู้สึกของ วันวาน ผ่านมุมมองที่เต็มไปด้วยอารมณ์ ความคิดถึง และความประทับใจที่ยังคงอยู่ในความทรงจำซึ่งสามารถแบ่งผลการวิเคราะห์ได้ ดังนี้

1. แนวความคิด
2. ผลงานช่วงก่อนวิทยานิพนธ์
 - 2.1 วิเคราะห์ผลงานช่วงก่อนวิทยานิพนธ์ ชั้นที่ 1
 - 2.2 วิเคราะห์ผลงานช่วงก่อนวิทยานิพนธ์ ชั้นที่ 2
 - 2.3 วิเคราะห์ผลงานช่วงก่อนวิทยานิพนธ์ ชั้นที่ 3
3. ผลงานสร้างสรรค์วิทยานิพนธ์
 - 3.1 วิเคราะห์ผลงานสร้างสรรค์วิทยานิพนธ์ ชั้นที่ 1
 - 3.2 วิเคราะห์ผลงานสร้างสรรค์วิทยานิพนธ์ ชั้นที่ 2
 - 3.3 วิเคราะห์ผลงานสร้างสรรค์วิทยานิพนธ์ ชั้นที่ 3

แนวความคิด

พัฒนาการทางด้านแนวความคิดที่นำไปสู่การสร้างสรรค์ผลงานในชุดปัจจุบัน เกิดจากความรู้สึกส่วนลึกของผู้สร้างสรรค์ซึ่งมักเผชิญกับความเหงายามเมื่อต้องอยู่ตามลำพังภายในห้องความรู้สึกนี้ได้กระตุ้นให้เกิดจินตนาการและแรงบันดาลใจในการสร้างสรรค์ผลงานชุดแรกที่มีห้องเป็นองค์ประกอบหลัก โดยภายในห้องถูกประดับประดาด้วยกระจกจำนวนมาก ซึ่งสื่อถึงความพยายามในการเติมเต็มช่องว่างทางความรู้สึกและสร้างภาพลวงตาให้เสมือนว่ามีเพื่อนอยู่รายล้อม เสริมให้รู้สึกไม่โดดเดี่ยวจนเกินไป นอกจากนี้ยังมีการนำดอกทานตะวันที่เหี่ยวเฉามาใช้เป็นสัญลักษณ์แทนตนเอง

โดยสื่อถึงบุคลิกภาพที่สดใสเมื่อได้อยู่ท่ามกลางเพื่อนฝูง แต่เมื่ออยู่เพียงลำพังความสดใสนั้นก็กลับ
ค่อย ๆ เลือนหายและแปรเปลี่ยนเป็นความหม่นหมอง สะท้อนถึงสภาพจิตใจที่ได้รับอิทธิพล
จากสภาพแวดล้อมและความสัมพันธ์กับผู้อื่นอย่างลึกซึ้ง

ผลงานช่วงก่อนวิทยานิพนธ์

วิเคราะห์ผลงานช่วงก่อนวิทยานิพนธ์ 3 ชิ้น

วิเคราะห์ผลงานช่วงก่อนวิทยานิพนธ์ ชิ้นที่ 1

ผู้สร้างสรรค์ได้นำเสนอเรื่องราวเกี่ยวกับความเหงา ความรู้สึกโดดเดี่ยวที่ต้องจากบ้านมาไกล
และต้องอยู่คนเดียว ทำให้ผู้สร้างสรรค์รู้สึกเหงา โดดเดี่ยว อ้างว้าง การสร้างสรรค์ผลงานชิ้นนี้จึงมี
แนวคิดที่ต้องการจะติดกระจุกหลาย ๆ ชิ้น ซึ่งเมื่อได้ส่องกระจุกก็จะทำให้ผู้สร้างสรรค์รู้สึกว่าเหมือน
เพิ่มขึ้นมาได้อีกหลายคน และมีการใช้ดอกทานตะวันมาเป็นตัวแทนตนเองที่เมื่อขณะที่อยู่กับคนอื่น
รอบข้างจะเปรียบดังทานตะวันที่สดใส แต่เมื่ออยู่คนเดียวก็จะกลายเป็นทานตะวันที่เหี่ยวเฉา จึงได้
สร้างสรรค์ผลงานชิ้นนี้ด้วยเทคนิคสื่อผสม (Mixed media)

ในด้านองค์ประกอบศิลป์ ดุลยภาพ แม้กระจุกจะมีรูปทรงและขนาดที่หลากหลายแต่
การกระจายอย่างสมดุลทั้งผนังทั้งสองด้านช่วยให้ภาพรวมมีความสมดุลกัน ความกลมกลืนเกิดจาก
การเลือกใช้วัสดุและโทนสีที่มีความสอดคล้องกัน ทำให้เกิดความเป็นอันหนึ่งอันเดียวกัน จังหวะและ
การเคลื่อนไหวเกิดจากการเรียงกระจุกในระดับต่าง ๆ และมีรูปทรงไม่ซ้ำกัน ทำให้สายตาของผู้ชม
เคลื่อนไหวไปทั่วผนังอย่างต่อเนื่อง ด้านทัศนธาตุ โทน สีที่ใช้ ได้แก่ เทา แดงเข้ม น้ำตาล และ
สีเหลืองหม่นของดอกไม้ ช่วยสร้างอารมณ์หม่นหมองและลึกซึ้ง ส่วนพื้นผิวของผนังที่ดูคล้ายลายหิน
อ่อน ตัดกับกระจุกเรียบ ๆ ทำให้เกิดความหลากหลายในสัมผัส ด้านแสงและเงามาจากการสะท้อน
ของกระจุก ทำให้เกิดมิติและความรู้สึกลวงตา มีจุดสนใจตรงกลางและเกิดความรู้สึกกว้างขวาง
ผ่านการสะท้อนของกระจุกหลายบาน

ภาพที่ 50 ชื่อผลงาน เทียวเฉา ชั้นที่ 1 เทคนิค สื่อผสม (Mixed media)

วิเคราะห์ผลงานช่วงก่อนวิทยานิพนธ์ ชั้นที่ 2

ผู้สร้างสรรค์ได้นำเสนอเรื่องราวที่ต่อยอดจากผลงานชั้นที่ 1 ได้มีการสร้างสรรค์เรื่องราวเกี่ยวกับห้องที่เคยมีความสุขเกี่ยวกับเพื่อน ๆ ในห้องนี้มีการจัดวางเฟอร์นิเจอร์ส่วนใหญ่อยู่ตรงกลาง สร้างความรู้สึกให้ห้องรู้สึกเหงามากยิ่งขึ้น และมีการติดกระจกที่ฝาผนังเหมือนในชั้นแรก ในส่วนของชั้นนี้ผู้สร้างสรรค์ได้สร้างสรรค์ห้องทานอาหารที่ใช้สังสรรค์กับเพื่อน เพราะความสุขที่ทำร่วมกันกับเพื่อน ๆ นั้นมักจะเป็นการทานอาหารร่วมกัน การได้สังสรรค์ร่วมกันในวันสำคัญต่าง ๆ จึงเกิดเป็นห้องที่มีอาหารจัดวางอยู่เต็มโต๊ะ แต่มีเพียงคอมพิวเตอร์ 1 อันและเก้าอี้ 1 ตัวแสดงถึงความเหงาที่เกิดขึ้นมากมายภายในตัวผู้สร้างสรรค์ เพราะแม้จะมีสิ่งต่าง ๆ มากมายอยู่รอบตัวแต่ก็ทำได้เพียงอยู่คนเดียวในช่วงเวลานั้น

ในด้านองค์ประกอบศิลป์ งานนี้แสดงให้เห็นถึงความสมดุลแบบอสมมาตร โดยแม้กระจกและวัตถุต่าง ๆ จะไม่จัดเรียงอย่างเท่ากัน แต่ก็ยังคงความกลมกลืน จุดเด่นอยู่ที่โต๊ะทานอาหารบริเวณกึ่งกลางของงาน ซึ่งตกแต่งด้วยอาหารต่าง ๆ และของใช้ขนาดเล็กและกระจกที่สะท้อนหลายทิศทาง ช่วยดึงดูดสายตา การใช้โทนสีอ่อนและลวดลายร่วมกับกระจกหลากหลายรูปทรง ทำให้งานมีความกลมกลืนและเป็นเอกภาพ ขณะเดียวกัน การจัดเรียงกระจกเป็นจังหวะทั่วผนังช่วยให้เกิดการเคลื่อนไหวทางสายตาอย่างต่อเนื่อง ในด้านทัศนธาตุเส้นแนวตั้งและแนวนอนจากลวดลายบนผนังและโครงสร้างของผนัง ช่วยกำหนดขอบเขตให้กับองค์ประกอบภาพ รูปทรงเรขาคณิตที่หลากหลาย เช่น วงกลม วงรี สี่เหลี่ยม และสี่เหลี่ยมขนมเปียกปูนที่ปรากฏในกระจก เพิ่มความน่าสนใจทางสายตาและ

มิติให้กับงาน โทนสีหลักที่เลือกใช้ เช่น สีครีม ชมพูอ่อน และสีขาว สร้างบรรยากาศที่อบอุ่น อ่อนโยน พื้นผิวของผนังซึ่งตกแต่งด้วยลายดอกไม้ให้ความรู้สึกนุ่มนวล ตัดกับพื้นผิวสะท้อนแสงของกระจกที่ช่วยเพิ่มความเปรียบต่างและความลึกให้กับภาพ การใช้แสงตกกระทบกระจกช่วยสร้างเงาและแสงสะท้อน ทำให้เกิดความมีชีวิตให้กับชิ้นงานนี้

ภาพที่ 51 ชื่อผลงาน แสนเหงา ชั้นที่ 2 เทคนิค สื่อผสม (Mixed media)

วิเคราะห์ผลงานช่วงก่อนวิทยานิพนธ์ ชั้นที่ 3

ผู้สร้างสรรค์ได้สร้างสรรค์ผลงานและนำเสนอเรื่องราวที่ต่อยอดจากการสร้างสรรค์ผลงานชิ้นที่ 1 และ 2 มาเป็นผลงานชิ้นที่สามที่สร้างสรรค์ออกมาในลักษณะของห้องเรียน ซึ่งได้มีการปรับเอาคำติชมของคณาจารย์มาพัฒนาใส่ลงไปเ็นผลงานชิ้นนี้คือสร้างสรรค์ผลงานที่มีความสดใสมากขึ้น ให้มองความทรงจำที่เกิดขึ้นเป็นเรื่องที่ดี มีการใช้สีสันใส่เข้าไปในผลงานมากยิ่งขึ้น มีการประดับตกแต่งดอกไม้ทั่วทั้งชิ้นงานทำให้ผลงานไม่ได้รู้สึกว่างเปล่าหรือโดดเดี่ยวมากเกินไปและมีการเปลี่ยนรูปแบบการจัดวางกระจกเป็นการวางไว้ที่ฐานเพียงอย่างเดียว เพิ่มพื้นที่ห้องให้ดูกว้าง แต่ตัดกับสีสนของห้องที่สดใสแสดงให้เห็นลักษณะของห้องที่ไม่เหงาและโดดเดี่ยวจนเกินไป แต่เป็นความรู้สึกที่ดียวามเมื่อนึกถึงเพื่อน

ในด้านองค์ประกอบศิลป์ ดุลยภาพในผลงานปรากฏทั้งในรูปแบบสมมาตรจากการจัดวางเฟอร์นิเจอร์ และอสมมาตรจากตำแหน่งของดอกไม้ที่วางกระจายอยู่ทั่วพื้นที่ จุดเด่นอยู่ที่ดอกทานตะวันขนาดใหญ่ตรงกลาง ซึ่งเป็นจุดที่ดึงดูดสายตาและสะท้อนแนวคิดหลักของงาน ผลงานมีความกลมกลืนจากการใช้โทนสีและรูปทรงที่สอดคล้องกันทั่วทั้งพื้นที่ ขณะเดียวกันก็มีจังหวะและการเคลื่อนไหวจากการวางดอกไม้ให้เป็นระยะช่วยเพิ่มจังหวะซ้ำ ๆ ให้กับชิ้นงานให้ความรู้สึกเคลื่อนไหวไม่น่าเบื่อ และด้านทัศนธาตุมีการใช้แสงและเงาผ่านการใช้กระจกสะท้อนพื้น ช่วยให้ภาพมีมิติและความลึกมากยิ่งขึ้น และการใช้สีโทนสีเหลือง ฟ้ำ และขาวช่วยสร้างบรรยากาศสดใสเป็นมิตร พื้นผิวของดอกไม้และวัสดุต่าง ๆ เพิ่มความหลากหลายในสัมผัส กระจกสะท้อนแสงและภาพช่วยเพิ่มมิติให้ห้องดูกว้างและลึก

ภาพที่ 52 ชื่อผลงาน คิดถึง ชั้นที่ 3 เทคนิค สื่อผสม (Mixed media)

ตารางวิเคราะห์ผลงานสร้างสรรค์ก่อนวิทยานิพนธ์จำนวน 3 ชิ้น

ตารางที่ 4 ตาราง วิเคราะห์ผลงานสร้างสรรค์ก่อนวิทยานิพนธ์จำนวน 3 ชิ้น

ผลงานสร้างสรรค์ก่อนวิทยานิพนธ์	แนวความคิดแรง บันดาลใจ	รูปแบบการ แสดงออก	เทคนิค วิธีการ	แนวทางการ พัฒนา
<p>ชิ้นที่ 1</p> 	<p>ความรู้สึกโดดเดี่ยวที่ ต้องจากบ้านมาไกลและ ต้องอยู่คนเดียว รู้สึก เหงา โดดเดี่ยว อ่างว้าง มีแนวคิดที่ต้องการจะ ติดกระจากหลาย ๆ ชิ้น ซึ่งเมื่อได้ส่องกระจกก็จะ ทำให้ผู้สร้างสรรค์รู้สึกว้า ว้างเหมือนเพิ่มขึ้นมาได้อีก หลายคน และมีการใช้ ดอกทานตะวันมาเป็น ตัวแทนตนเองที่เมื่อ ขณะอยู่กับคนอื่นรอบ ข้างจะเปรียบดัง ทานตะวันที่สุดใส แต่ เมื่ออยู่คนเดียวก็จะ กลายเป็นทานตะวันที่ เหี่ยวเฉา</p>	<p>สร้างสรรค์เป็น ผลงานสื่อผสม ในลักษณะสาม มิติ มีการจัด วางเฟอร์นิเจอร์ ให้กระจายอยู่ ตามมุมต่าง ๆ เพื่อให้ห้องไม่ดู โล่งจนเกินไป และการติด กระจกเต็มทั้ง พื้นที่ผนัง</p>	<p>เทคนิค สื่อผสม สามมิติ การปะติด การจัดวาง</p>	<p>การศึกษาเทคนิค วิธีการและ แนวความคิดให้มี ความ เฉพาะเจาะจงมาก ยิ่งขึ้น เพื่อการ สร้างสรรค์ผลงาน ออกมาได้อย่าง ตรงประเด็น</p>
<p>ชิ้นที่ 2</p> 	<p>สร้างสรรค์เรื่องราว เกี่ยวกับห้องที่เคยมี ความสุขเกี่ยวกับเพื่อน ๆ ในห้องนี้มีการจัดวาง ให้เฟอร์นิเจอร์ส่วนใหญ่ อยู่ตรงกลางสร้าง ความรู้สึกให้ห้องรู้สึก เหงามากยิ่งขึ้น และมี การติดกระจากที่ฝาผนัง เหมือนในชิ้นแรก ใน ส่วนของชิ้นนี้ผู้ สร้างสรรค์ได้สร้างสรรค์ ห้องทานอาหารที่ใช้ สังสรรค์กับเพื่อน ที่ ระลึกถึงช่วงเวลาแห่ง ความสุขที่เคยได้ทำ ร่วมกันกับเพื่อน ๆ</p>	<p>สร้างสรรค์เป็น ผลงานสื่อผสม ในลักษณะสาม มิติ มีการจัด วางเฟอร์นิเจอร์ อยู่ตรงกลาง เป็นส่วนใหญ่ เพื่อตั้งอารมณ์ และความรู้สึก ของผู้รับชมให้มี อารมณ์ร่วมไป กับผลงาน และ การติดกระจาก เต็มทั้งพื้นที่ ผนัง</p>	<p>เทคนิค สื่อผสม สามมิติ การปะติด การจัดวาง</p>	<p>การศึกษาเทคนิค วิธีการและ แนวความคิดให้มี ความ เฉพาะเจาะจงมาก ยิ่งขึ้น เพื่อการ สร้างสรรค์ผลงาน ออกมาได้อย่าง ตรงประเด็น</p>

ตารางที่ 4 ตาราง วิเคราะห์ผลงานสร้างสรรค์ก่อนวิทยานิพนธ์จำนวน 3 ชั้น (ต่อ)

ผลงานสร้างสรรค์ก่อนวิทยานิพนธ์	แนวความคิดแรงบันดาลใจ	รูปแบบการแสดงผล	เทคนิควิธีการ	แนวทางการพัฒนา
<p>ชั้นที่ 3</p> 	<p>สร้างสรรค์ออกมาในลักษณะของห้องเรียน สร้างสรรค์ผลงานที่มีความสดใสมากขึ้น ให้มองความทรงจำที่เกิดขึ้นเป็นเรื่องที่ดี มีการใช้สีสันใส่เข้าไปในผลงานมากยิ่งขึ้น มีการประดับตกแต่งดอกไม้ทั่วทั้งชิ้นงานทำให้ผลงานไม่ดูรู้สึกว้าเหวหรือโดดเดี่ยวมากเกินไป</p>	<p>สร้างสรรค์เป็นผลงานสื่อผสม ในลักษณะสามมิติ มีการจัดวางเฟอร์นิเจอร์ให้ดูสมจริงมีการจัดวางทั้งตรงกลางและบริเวณรอบ ๆ และมีการเปลี่ยนรูปแบบการจัดวางกระจกเป็นการวางไว้ที่ฐานเพียงจุดเดียว</p>	<p>เทคนิคสื่อผสม สามมิติ การปะติด การจัดวาง</p>	<p>การสร้างสรรค์ผลงานที่มีการใช้สีที่สดใสให้ตัดกับความรู้สึกของห้องที่มีความเหงาและการใช้กระจกแผ่นใหญ่เพื่อให้ห้องดูกว้างและน่าสนใจมากยิ่งขึ้น</p>

สรุป การวิเคราะห์ผลงานก่อนการสร้างสรรค์วิทยานิพนธ์ ทั้ง 3 ชั้นนั้นผู้สร้างสรรค์ได้มีการสร้างสรรค์ผลงานที่เกี่ยวกับห้องในลักษณะต่าง ๆ เริ่มจากเป็นห้องที่สื่อถึงความเหงาความโดดเดี่ยวของตนเองเพียงอย่างเดียว ต่อยอดสู่ห้องที่มีความเหงายามคิดถึงเพื่อน และสุดท้ายเป็นห้องที่คิดถึงเพื่อนและมีแต่ความทรงจำดี ๆ ในห้องแห่งนั้นได้มีการต่อยอดผลงานจากชั้นที่ 1 ถึง ชั้นที่ 3 ได้มีการกำหนดกรอบแนวความคิดให้มีความชัดเจน กำหนดลักษณะการสร้างสรรค์ให้มีความชัดเจนสมบูรณ์มากยิ่งขึ้น ซึ่งผลงานทุกชั้นได้ผ่านการติชมจากคณาจารย์เพื่อเป็นแนวทางในการสร้างสรรค์ผลงานวิทยานิพนธ์ต่อไป

ผลงานสร้างสรรค์วิทยานิพนธ์

ผลงานสร้างสรรค์วิทยานิพนธ์หัวข้อเรื่อง “พื้นที่ของห้องกับวันวานที่หวนถึง” จำนวน 3 ชั้น

วิเคราะห์ผลงานสร้างสรรค์วิทยานิพนธ์ ชั้นที่ 1

ผู้สร้างสรรค์นำเสนอเรื่องราวเกี่ยวกับความเหงา จึงเกิดเป็นการทรงจำเกี่ยวกับเพื่อนในวัยมัธยม ที่ความเหงานั้นทำให้ผู้สร้างสรรค์ได้ระลึกถึงวันเวลาเก่า ๆ ที่มีความทรงจำที่ดี ความสุข ความสนุกที่เคยอยู่ร่วมกันกับเพื่อน ๆ มาสร้างสรรค์ออกมาเป็นผลงานสื่อผสม (Mixed media) สร้างสรรค์เป็นห้องต่าง ๆ ห้องแรกได้มีการสร้างสรรค์ขึ้นออกมาเป็นห้องเรียน มีการนำเอาเฟอร์นิเจอร์ต่าง ๆ ที่จำลองออกมาจากจินตนาการที่เคยเรียนกับเพื่อน ๆ ในวัยมัธยม ซึ่งห้องเรียนนี้

ได้มีการจำลองออกมาเป็นห้องเรียนศิลปะที่เรียนด้วยกันอย่างมีความสุขกับเพื่อน ๆ และในแต่ละห้องก็ได้มีการใส่ดอกไม้คือดอกกุหลาบสีเหลืองที่มีความหมายถึง ความอบอุ่น พร้อมอยู่เคียงข้าง ความสุข และเป็นสัญลักษณ์ที่สื่อถึง ความสนุกสนานและมิตรภาพ และดอกลาเวนเดอร์ที่มีความหมายถึง ความทรงจำที่งดงาม ความสงบ ความรุ่งโรจน์ที่มาพร้อมกับความสำเร็จและการบรรลุผล และกระแจกเงาเพื่อเป็นการสะท้อนช่วงเวลาที่เคยมีความสุขกับเพื่อนในขณะนั้น ใส่อยู่ในทุกชิ้นงานด้วย และได้้นำคำแนะนำของคณาจารย์มาปรับปรุงในการสร้างสรรค์จากการตรวจในครั้งนี้ ได้มีการเพิ่มวอลเปเปอร์ติดเข้าไปในผลงานช่วยให้สามารถแก้ไขส่วนที่ไม่เรียบร้อยของพื้นผิวให้ดีขึ้น

ในด้านองค์ประกอบศิลป์ของงานชิ้นนี้ ดุลยภาพแบบอสมมาตร โดยการจัดวางวัตถุสองฝั่งของภาพให้สมดุลกัน ทั้งในด้านสี ขนาด และน้ำหนักสายตา จุดเด่นอยู่ที่ตรงกลางของชิ้นงานซึ่งมีทั้งหุ่นนิ่งและขาตั้งรูปภาพช่วยดึงดูดสายตาอย่างชัดเจน การเลือกใช้สีและสไตล์ที่ต่อเนื่องกันทั้งภาพ สร้าง ความกลมกลืนได้ดี ความหลากหลายของวัตถุตกแต่ง เช่น หนังสือ งานประติมากรรม ผลไม้ ดอกไม้ และภาพวาด ช่วยเสริมให้ผลงานมีความมีชีวิตชีวามากยิ่งขึ้น

ภาพที่ 53 ชื่อผลงาน ห้องแห่งความทรงจำหมายเลข 1 เทคนิค ศิลปะสื่อผสม ขนาด 100 x 120 x 80 ซม.

วิเคราะห์ผลงานวิทยานิพนธ์ ชั้นที่ 2

ผู้สร้างสรรค์นำเสนอเรื่องราวเกี่ยวกับความเหงา จึงเกิดเป็นความทรงจำเกี่ยวกับเพื่อนในวัยมัธยม ที่ความเหงานั้นทำให้ผู้สร้างสรรค์ได้ระลึกถึงวันเวลาเก่า ๆ ที่มีความทรงจำที่ดี ความสุข ความสนุกที่เคยอยู่ร่วมกันกับเพื่อน ๆ มาสร้างสรรค์ออกมาเป็นผลงานสื่อผสม (Mixed media) ผู้สร้างสรรค์เป็นห้องต่าง ๆ ห้องที่สองนี้ก็จะห้องนั่งเล่นที่มีการจินตนาการถึงการได้นั่งเล่นเกมด้วยกันอย่างสนุกสนานในช่วงเวลานั้น การได้กินอาหารที่อร่อยร่วมกันกับเพื่อน ๆ การดูคอนเสิร์ตวงที่ชอบและร่วมร้องเพลงไปด้วยกัน ทำให้ระลึกถึงช่วงเวลานั้นที่เคยมีความสุขมาก จึงได้สร้างสรรค์ออกมาเป็นห้องนั่งเล่นเป็นห้องที่สองของการสร้างสรรค์ผลงานชุดนี้ และได้นำคำแนะนำของคณาจารย์มาปรับปรุงในการสร้างสรรค์จากการตรวจในครั้งนี้ ได้มีการนำฟองน้ำชุบสีปาดลงบนผนังให้เกิดพื้นผิวของสีช่วยให้ส่วนของผนังเกิดพื้นผิวที่น่าสนใจมากยิ่งขึ้น

ในด้านองค์ประกอบศิลป์ ใช้ตุลยภาพแบบอสมมาตร โดยจัดวางวัตถุสองฝั่งให้สมดุลกันทั้งด้านสี ขนาด และน้ำหนักสายตา จุดเด่นอยู่ที่โต๊ะกลมสีม่วงกลางภาพที่วางของตกแต่งและอาหารดึงดูดสายตาได้ดี ความกลมกลืนเกิดจากการใช้โทนสีและสไตล์ที่ต่อเนื่องกันทั่วภาพ และทัศนธาตุของงานชิ้นนี้ จะใช้เส้นจากหน้าต่าง ม่าน เฟอร์นิเจอร์ และกรอบรูป เพื่อกำหนดโครงสร้างและสร้างความเป็นระเบียบ รูปทรงส่วนใหญ่เป็นทรงเรขาคณิต เช่น โต๊ะกลม ตู้ และหน้าต่าง ตัดกับทรงอิสระของดอกไม้และอาหาร ช่วยเพิ่มให้ชิ้นงานมีความอ่อนโยนมากยิ่งขึ้น สีที่ใช้เน้นโทนพาสเทลและสีสด เช่น ฟ้าม่วง เหลือง ให้ความรู้สึกผ่อนคลายและอบอุ่น พื้นผิวของวัสดุต่าง ๆ เช่น ฝ้าม่าน หมอน แจกัน และอาหาร ดูหลากหลายและสมจริง แสงแบบสาดเข้าจากหลายทิศทาง ทำให้เงาบนพื้นสะท้อนเพิ่มมิติให้กับชิ้นงาน และเน้นรูปร่างวัตถุได้ชัดเจน

ภาพที่ 54 ชื่อผลงาน ห้องแห่งความทรงจำหมายเลข 2 เทคนิค ศิลปะสื่อผสม ขนาด 100 x 120 x 80 ซม.

วิเคราะห์ผลงานวิทยานิพนธ์ ชั้นที่ 3

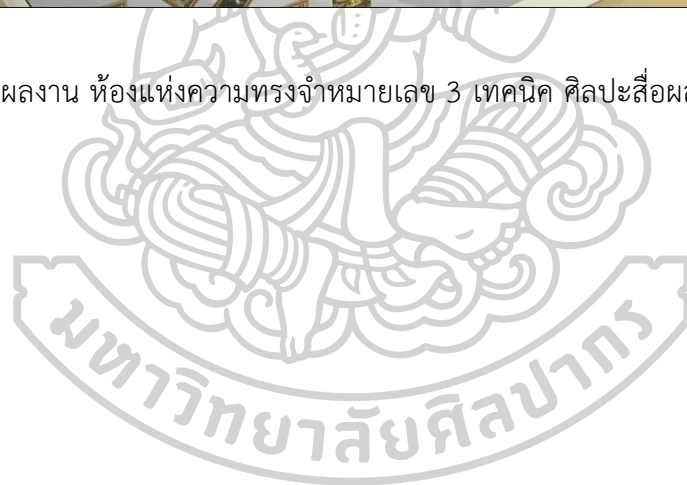
ผู้สร้างสรรค์นำเสนอเรื่องราวเกี่ยวกับความเหงา จึงเกิดเป็นการทรงจำเกี่ยวกับเพื่อนในวัยมัธยม ที่ความเหงานั้นทำให้ผู้สร้างสรรค์ได้ระลึกถึงวันเวลาเก่า ๆ ที่มีความทรงจำที่ดี ความสุข ความสนุกที่เคยอยู่ร่วมกันกับเพื่อน ๆ มาสร้างสรรค์ออกมาเป็นผลงานสื่อผสม (Mixed media) สร้างสรรค์เป็นห้องต่าง ๆ และห้องสุดท้ายที่สร้างสรรค์ขึ้นมาในงานชุดนี้คือห้องนอน ได้นึกถึงช่วงเวลาที่เคยนอนร่วมกันกับเพื่อน ๆ นึกถึงตอนวันเกิดของเพื่อนที่ได้จัดปาร์ตี้ได้หากิจกรรมต่าง ๆ มาเล่นร่วมกันอย่างสนุกสนาน เป็นช่วงเวลาพิเศษยากที่จะลืมได้ลง และในขั้นนี้ก็ได้นำคำแนะนำของคณาจารย์มาปรับปรุงในการสร้างสรรค์จากการตรวจในครั้งนี้ได้มีการนำฟองน้ำชุบสี ปาดลงบนผนังให้เกิดพื้นผิวของสีเช่นเดียวกับผลงานชิ้นที่สองเพื่อช่วยทำให้ส่วนของผนังเกิดพื้นผิวที่น่าสนใจมากยิ่งขึ้น

องค์ประกอบศิลป์ของผลงานนี้แสดงถึง ความสมดุลแบบอสมมาตร โดยมีการจัดวางวัตถุทั้งสองด้านให้ถ่วงน้ำหนักกันอย่างพอดี จุดเด่นของภาพคือเตียงและตุ๊กตาที่อยู่ตรงกลาง ซึ่งช่วยดึงดูดสายตาผู้ชมได้เป็นอย่างดี การใช้โทนสีพาสเทล เช่น สีชมพู ม่วง เหลือง และฟ้า สื่อถึงความอบอุ่น ผ่อนคลาย และเป็นมิตร พื้นผิวของวัสดุต่าง ๆ ให้ความรู้สึกสมจริง และพื้นสะท้อนเงาที่ช่วยเพิ่มมิติให้

ภาพ การจัดวางวัตถุภายในพื้นที่ที่มีความคล้ายคลึงกับวัตถุจริง เงาที่เกิดจากวัตถุต่าง ๆ ช่วยเสริมความลึกและความสมจริงได้อย่างดี

ภาพที่ 55 ชื่อผลงาน ห้องแห่งความทรงจำหมายเลข 3 เทคนิค ศิลปะสื่อผสม ขนาด 100 x 120 x 80 ซม.

ตารางวิเคราะห์ผลงานสร้างสรรค์วิทยานิพนธ์ จำนวน 3 ชิ้น

ตารางที่ 5 ตารางวิเคราะห์ผลงานสร้างสรรค์วิทยานิพนธ์ จำนวน 3 ชิ้น

ผลงานสร้างสรรค์วิทยานิพนธ์	แนวความคิด แรงบันดาลใจ	รูปแบบการ แสดงออก	เทคนิควิธีการ	สิ่งที่ได้รับ
	<p>สร้างสรรค์ออกมาเป็นห้องเรียน มีการนำเอาเฟอร์นิเจอร์ต่าง ๆ ที่จำลองออกมาจากจินตนาการที่ได้เรียนกับเพื่อน ๆ ในสมัยที่เรียนด้วยกัน ซึ่งห้องเรียนนี้ได้มีการจำลองออกมาเป็นห้องเรียนศิลปะที่เรียนด้วยกันอย่างมีความสุขกับเพื่อน ๆ</p>	<p>การจัดลักษณะของห้องให้ออกมาเป็นห้องเรียน มีการจัดทำเฟอร์นิเจอร์ให้มัลักษณะที่ใกล้เคียงกับรูปแบบของห้องเรียนจริง ๆ</p>	<p>สื่อผสม สามมิติ การจัดวางเฟอร์นิเจอร์ที่หลากหลาย จัดวางกระจายให้เต็มพื้นที่เพื่อให้ห้องมีความสมบูรณ์</p>	<p>มีรูปแบบผลงานตามลักษณะของห้องเรียนจริง ๆ แต่ยังสามารถใส่เฟอร์นิเจอร์เพื่อตกแต่งห้องให้มีความเหนือจริงได้มากยิ่งขึ้น</p>
	<p>เป็นห้องเกี่ยวกับห้องนั่งเล่นที่มีการจินตนาการถึงการได้นั่งเล่นเกมส์ด้วยกันอย่างสนุกสนานในช่วงเวลานั้น การได้กินอาหารที่อร่อยร่วมกันกับเพื่อน ๆ การดูคอนเสิร์ตวงที่ชอบและร่วมร้องเพลงไปด้วยกัน ทำให้ระลึกถึงช่วงเวลานั้นที่เคยมีความสุขมาก</p>	<p>การจัดลักษณะของห้องให้ออกมาเป็นห้องนั่งเล่น มีการจัดทำเฟอร์นิเจอร์ให้มัลักษณะที่ใกล้เคียงกับรูปแบบของห้องนั่งเล่นจริง ๆ และได้มีการใส่เครื่องเล่นเกมส์ที่มีการเคลื่อนไหวจริง ๆ ใส่เข้าไปในตัวชิ้นงานด้วย</p>	<p>สื่อผสม สามมิติ การจัดวางเฟอร์นิเจอร์ที่หลากหลาย จัดวางกระจายให้เต็มพื้นที่เพื่อให้ห้องมีความสมบูรณ์</p>	<p>รูปแบบผลงานตามลักษณะของห้องนั่งเล่นจริง ๆ แต่ยังสามารถใส่เฟอร์นิเจอร์เพื่อตกแต่งห้องให้มีความเหนือจริงได้มากยิ่งขึ้น</p>

ตารางที่ 5 ตารางวิเคราะห์ผลงานสร้างสรรค์วิทยานิพนธ์ จำนวน 3 ชิ้น (ต่อ)

ผลงานสร้างสรรค์วิทยานิพนธ์	แนวความคิด แรงบันดาลใจ	รูปแบบการ แสดงออก	เทคนิควิธีการ	สิ่งที่ได้รับ
	ห้องนอน ได้นึกถึง ช่วงเวลาที่เคยนอน ร่วมกับเพื่อน ๆ นึกถึงตอนวันเกิด ของเพื่อนที่ได้จัด ปาร์ตี้ได้ทำ กิจกรรมต่าง ๆ มา เล่นร่วมกันอย่าง สนุกสนาน เป็น ช่วงเวลาที่แสน พิเศษยากที่จะลืม ได้ลง	การจัดลักษณะของ ห้องให้ออกมาเป็น ห้องนอน มีการ จัดทำเฟอร์นิเจอร์ให้ มีลักษณะที่ใกล้เคียง กับรูปแบบของ ห้องนอนจริง ๆ	สื่อผสม สามมิติ การจัดวาง เฟอร์นิเจอร์ที่ หลากหลาย จัด วางกระจายให้ เต็มพื้นที่เพื่อให้ ห้องมีความ สมบูรณ์	รูปแบบผลงาน ตามลักษณะ ของห้องนอน จริง ๆ แต่ยังสามารถใส่ เฟอร์นิเจอร์ เพื่อตกแต่งห้อง ให้มีความเหนือ จริงได้มาก ยิ่งขึ้น

สรุป ผลงานวิทยานิพนธ์ชุด “พื้นที่ของห้องกับวันวานที่หวานถึง” จำนวน 3 ชิ้น เป็นการสร้างสรรค์ผลงานที่สะท้อนความรู้สึกส่วนตัวของผู้สร้างสรรค์ ซึ่งได้รับแรงบันดาลใจจากความเหงาและความคิดถึงเพื่อนในช่วงวัยมัธยม ผ่านการจำลองห้องต่าง ๆ ที่เคยใช้เวลาเล่นและมีความสุขร่วมกันในอดีต ผู้สร้างสรรค์ได้นำความทรงจำเหล่านั้นมาถ่ายทอดด้วยจินตนาการและสีสันผสมผสานเข้ากับรูปแบบของงานศิลปะ ทำให้ผลงานชุดนี้เต็มไปด้วยบรรยากาศของ ความสุข ความสนุกสนาน และในขณะเดียวกันก็แฝงไว้ด้วยความเหงาและความคิดถึงที่เกิดจากการระลึกถึงช่วงเวลาอันมีค่าเหล่านั้น ผลงานทั้งสามชิ้นจึงเป็นการถ่ายทอดความรู้สึกที่หลากหลายทั้งสุข เศร้า เหงา และอบอุ่น สะท้อนถึงความทรงจำดี ๆ ที่ยังคงหลงเหลืออยู่ และกลายเป็นแรงผลักดันสำคัญ ในการสร้างสรรค์ผลงานชุดนี้อย่างมีความหมาย

บทที่ 5

สรุป อภิปรายผล และข้อเสนอแนะ

การสร้างสรรคผลงานวิทยานิพนธ์ชุด “พื้นที่ของห้องกับวันวานที่หวนถึง” ประกอบด้วยผลงานจำนวนทั้งสิ้น 3 ชิ้น ซึ่งผู้สร้างสรรค์ได้เลือกถ่ายทอดเรื่องราวและความทรงจำอันเปี่ยมด้วยความสุขจากอดีต ผ่านการสร้างสรรคในรูปแบบของงานสื่อผสมที่มีลักษณะคล้ายกับห้องสามมิติจำลอง โดยได้แรงบันดาลใจจากความรู้สึกเหงาและความคิดถึงเพื่อนในช่วงวัยมัธยม ซึ่งเป็นช่วงเวลาที่เต็มไปด้วยความสนุกสนานและมิตรภาพอันงดงาม ผลงานแต่ละชิ้นเปรียบเสมือนห้องที่บรรจุเรื่องราวในอดีตเอาไว้อย่างมีนัยยะ เมื่อผู้ชมได้มองเข้าไปในแต่ละห้อง จะสัมผัสได้ถึงความคิดถึงและความผูกพันที่ผู้สร้างสรรค์มีต่อช่วงเวลานั้น โดยการใช้กระจกสะท้อนภายในชิ้นงานช่วยเพิ่มมิติความลึกของพื้นที่ และสื่อถึงความว่างเปล่าที่แฝงอยู่ในจิตใจ ตอกย้ำความรู้สึกเหงาเมื่อต้องเผชิญกับความทรงจำเพียงลำพัง ในขณะที่เดียวกันการเลือกใช้สีสดใสในองค์ประกอบของเฟอร์นิเจอร์ภายในห้อง ก็ทำหน้าที่สะท้อนบรรยากาศแห่งความสนุกสนานในอดีตที่ยังคงอบอวลอยู่ในความทรงจำ เป็นการสร้างความขัดแย้งทางอารมณ์ระหว่างความเหงากับความสุขและเป็นหัวใจสำคัญที่หล่อหลอมให้ผลงานชุดนี้มีความสมบูรณ์ในด้านเนื้อหาอารมณ์และความหมายที่ลึกซึ้ง ผลงานชุดนี้จึงไม่เพียงแต่เป็นการนำเสนอความทรงจำของผู้สร้างสรรค์เท่านั้น หากยังเป็นการเปิดพื้นที่ให้ผู้ชมได้มีโอกาสย้อนนึกถึงความทรงจำของตนเอง ผ่านพื้นที่ของห้องที่ทิ้งเงาและอบอุ่นในเวลาเดียวกัน และผู้สร้างสรรค์สามารถสรุปผลการสร้างสรรคผลงานวิทยานิพนธ์ ได้ดังนี้

1. สรุปผลการสร้างสรรค

ผลงานสร้างสรรควิทยานิพนธ์เรื่อง “พื้นที่ของห้องกับวันวานที่หวนถึง” เป็นผลงานที่ผู้สร้างสรรค์ได้ถ่ายทอดความรู้สึกภายในใจที่เกิดจากความเหงา และความคิดถึงอดีต โดยเฉพาะความทรงจำในช่วงวัยเรียนระดับมัธยมศึกษาที่เต็มไปด้วยมิตรภาพและช่วงเวลาที่มีความสุขร่วมกับเพื่อน ผ่านการนำเสนอในรูปแบบ ศิลปะสื่อผสม (Mixed media art) แนวคิดหลักของผลงานนี้มุ่งเน้นการสะท้อนอารมณ์เหงาและความโดดเดี่ยวที่เกิดขึ้นในปัจจุบัน โดยใช้กระจก เป็นสัญลักษณ์แทนความเงียบ ความว่างเปล่า และการสะท้อนความรู้สึกภายใน ขณะเดียวกันดอกไม้ ถูกเลือกใช้เป็นองค์ประกอบสื่อแทนมิตรภาพและความทรงจำที่งดงามที่ผู้สร้างสรรค์มีต่อเพื่อนในอดีต ทั้งสององค์ประกอบถูกจัดวางไว้ภายในพื้นที่ที่จำลองลักษณะของห้องซึ่งเป็นพื้นที่ส่วนตัวของผู้สร้างสรรค์ เพื่อให้ผู้ชมสามารถสัมผัสถึงบรรยากาศของความทรงจำและความรู้สึกคิดถึงที่ถูกเก็บรักษาไว้อย่างลึกซึ้ง ในกระบวนการสร้างสรรคผลงาน ผู้สร้างสรรค์ได้เรียนรู้และพัฒนาทักษะทางศิลปะในหลายด้าน ทั้งในด้านแนวคิด การวางแผน การเลือกใช้วัสดุ เทคนิคในการสร้างสรรค ตลอดจน

การศึกษาผลงานและวิธีการของศิลปินท่านต่าง ๆ ที่มีความเชี่ยวชาญด้านศิลปะสื่อผสม เพื่อเป็นแนวทางในการต่อยอดและประยุกต์ใช้ให้เหมาะสมกับแนวทางของตนเอง เป้าหมายสำคัญของผลงานนี้ คือการถ่ายทอดเรื่องราวส่วนตัวที่เชื่อมโยงกับความรู้สึกของผู้ชม ให้สามารถสัมผัสและเกิดอารมณ์ร่วมไปกับบรรยากาศแห่งความทรงจำและมิตรภาพในอดีต พร้อมเปิดโอกาสให้ผู้ชมได้ตีความและเชื่อมโยงกับประสบการณ์ส่วนตัวของตนเองผ่านการรับชมผลงาน สร้างสรรค์ผลงานในครั้งนี้มีจำนวนผลงานทั้งหมด 3 ชิ้น ผลงานชิ้นที่ 1 ชื่อผลงาน ห้องแห่งความทรงจำหมายเลข 1 ขนาด 100 x 120 x 80 ซม. ผลงานชิ้นที่ 2 ชื่อผลงาน ห้องแห่งความทรงจำหมายเลข 2 ขนาด 100 x 120 x 80 ซม. และผลงานชิ้นที่ 3 ชื่อผลงาน ห้องแห่งความทรงจำหมายเลข 3 ขนาด 100 x 120 x 80 ซม.

โดยสรุป ผลงานชุดนี้จึงไม่ใช่เพียงแค่การนำเสนอผลงานศิลปะเพื่อความสวยงาม แต่ยังเป็น การสื่อสารอารมณ์ ความรู้สึก และเรื่องราวในอดีตที่มีคุณค่า ผ่านกระบวนการทางศิลปะที่ลึกซึ้งและตั้งใจ ถ่ายทอดความทรงจำอันงดงามออกมาในรูปแบบที่จับต้องและสัมผัสได้ทางสายตาและอารมณ์

2. อภิปรายผล

ผลงานสร้างสรรค์ในหัวข้อ “พื้นที่ของห้องกับวันวานที่หวนถึง” เป็นผลงานที่ผู้สร้างสรรค์ได้เลือกใช้เทคนิคสื่อผสมในการถ่ายทอดแนวคิดและอารมณ์ของความทรงจำในอดีต ผ่านการจัดวางองค์ประกอบในพื้นที่ของห้องอย่างมีความหมาย โดยก่อนเริ่มสร้างสรรค์ผลงาน ผู้สร้างสรรค์ได้ทำการศึกษาทฤษฎีและแนวคิดที่เกี่ยวข้องกับการใช้เทคนิคสื่อผสมอย่างรอบด้าน ทั้งในแง่ของกระบวนการทำงาน รวมถึงศึกษาแนวทางและเทคนิคของศิลปินหลากหลายท่าน เพื่อนำมาใช้เป็นแนวทางในการพัฒนาผลงานของตนเอง ตลอดกระบวนการสร้างสรรค์ ผู้สร้างสรรค์ได้เผชิญกับปัญหาและอุปสรรคหลายประการ ไม่ว่าจะเป็นเรื่องของการขนย้ายชิ้นงาน การสร้างโครงสร้างให้มีความมั่นคงแข็งแรง ไปจนถึงการเตรียมพื้นผิวของงานให้เรียบร้อยและเหมาะสมกับเทคนิคที่ใช้ ซึ่งปัญหาเหล่านี้ได้กลายมาเป็นบทเรียนสำคัญที่ทำให้ผู้สร้างสรรค์เรียนรู้ที่จะวางแผนและปรับตัวเพื่อแก้ไขเฉพาะหน้าอย่างมีประสิทธิภาพ จากกระบวนการทั้งหมดนี้ ผู้สร้างสรรค์ไม่เพียงแต่พัฒนาทักษะทางศิลปะและเทคนิคการทำงานเท่านั้น แต่ยังตระหนักถึงความสำคัญของการเตรียมความพร้อมในทุกขั้นตอน เพื่อให้ผลงานออกมาสมบูรณ์ทั้งในด้านความสวยงาม ความคิดสร้างสรรค์ และความประณีตตามเจตนารมณ์ที่ตั้งไว้ในหัวข้อดังกล่าวผู้สร้างสรรค์จึงได้มีการสร้างสรรค์ผลงานออกมาในหัวข้อ “พื้นที่ของห้องกับวันวานที่หวนถึง” Retrospection fills the room โดยสร้างสรรค์ผลงานทั้งหมดจำนวน 3 ชิ้น ดังนี้

ผลงานชิ้นที่ 1

ชื่อผลงาน ห้องแห่งความทรงจำหมายเลข 1 เป็นผลงานที่สร้างสรรค์โดยใช้เทคนิคสื่อผสม ขนาด 100 x 120 x 80 ซม. ซึ่งในผลงานชิ้นที่ 1 นี้มีลักษณะของชิ้นงานเป็นห้องเรียน ซึ่งจินตนาการมาจากห้องเรียนที่สร้างสรรค์ขึ้นจากความรู้สึกที่คิดถึงเพื่อนในสมัยวัยเรียน คิดถึงช่วงเวลาแห่งความสุขในอดีตที่เคยเรียนด้วยกัน สร้างสรรค์ออกมาเป็นผลงานแบบสื่อผสม โดยมีการใส่จินตนาการจากห้องเรียนที่เคยเรียนในสมัยมัธยม มีการตกแต่งโดยการใส่สีเส้นในโทนสีพาสเทล เพื่อแสดงออกถึงสีเส้นแห่งความสุข เมื่อยามได้นึกถึงอดีตที่มีความสุข มีการจัดวางเฟอร์นิเจอร์ในห้องเรียนที่มีลักษณะคล้ายกับเฟอร์นิเจอร์จริง การจัดวางสิ่งของในตำแหน่งต่าง ๆ ให้ดูมีการใช้งานห้องอยู่จริง ๆ การมีดอกไม้วางอยู่เพื่อสื่อถึงมิตรภาพและความทรงจำที่สวยงาม และสุดท้ายการวางกระจก เพื่อเป็นการสะท้อนถึงอดีตที่เคยมีความสุข และการสะท้อนผู้คนที่มารับชมผลงาน ให้ร่วมระลึกถึงอดีตและความทรงจำที่เคยมีความสุขไปด้วยกัน

ผลงานชิ้นที่ 2

ชื่อผลงาน ห้องแห่งความทรงจำหมายเลข 2 เป็นผลงานที่สร้างสรรค์โดยใช้เทคนิคสื่อผสม ขนาด 100 x 120 x 80 ซม. ซึ่งในผลงานชิ้นที่ 2 นี้มีลักษณะของชิ้นงานเป็นห้องนั่งเล่น ซึ่งผู้สร้างสรรค์จินตนาการมาจากห้องนั่งเล่นที่คิดถึงช่วงเวลาของการสังสรรค์ มีความสุขกันในช่วงเวลาหนึ่ง การได้จัดกิจกรรม จัดปาร์ตี้สังสรรค์ดูคอนเสิร์ตดวงดนตรีที่ชอบกันในห้องนั่งเล่น สร้างสรรค์ออกมาเป็นศิลปะสื่อผสม โดยมีการจินตนาการการสร้างเฟอร์นิเจอร์และการประดับตกแต่งในลักษณะที่คล้ายเฟอร์นิเจอร์จริง มีการจัดตั้งจอทีวีขนาดเล็กที่สามารถใช้งานได้จริง สร้างบรรยากาศให้ห้องดูเหมือนมีการเคลื่อนไหวอยู่บ้าง และมีการใช้สีในโทนพาสเทลอย่างเช่น สีเหลืองอ่อน สีม่วงอ่อน เพื่อสร้างบรรยากาศให้ห้องเกิดความรู้สึกสนุกสนาน ตัดกับความเป็นจริงที่มองเข้าไปแล้วไม่มีผู้คนกำลังทำกิจกรรมอยู่ส่งผลให้ผู้รับชมสามารถตีความการสื่อสารเรื่องราวที่ผู้สร้างสรรค์ได้นำเสนอในแบบของตนเองได้ และยังมีดอกไม้และกระจกทั้งด้านบนและด้านล่าง เพื่อสะท้อนสิ่งต่าง ๆ ภายในชิ้นงาน มองเข้าไปในภาพก็จะเจอกับภาพสะท้อนนับไม่ถ้วนอีกด้วย

ผลงานชิ้นที่ 3

ชื่อผลงาน ห้องแห่งความทรงจำหมายเลข 3 เป็นผลงานที่สร้างสรรค์โดยใช้เทคนิคสื่อผสม ขนาด 100 x 120 x 80 ซม. ซึ่งในผลงานชิ้นที่ 3 นี้มีลักษณะของชิ้นงานเป็นห้องนอน ซึ่งจินตนาการมาจากห้องนอนที่เพื่อนเคยมานอน มาเล่น มาสังสรรค์กันที่บ้าน หาเกม หากิจกรรมต่าง ๆ มาเล่นด้วยกัน สร้างสรรค์ออกมาเป็นผลงานแบบสื่อผสม โดยมีการจินตนาการถึงเฟอร์นิเจอร์ และข้าวของเครื่องใช้ต่าง ๆ ให้มีลักษณะคล้ายเฟอร์นิเจอร์ในห้องนอนจริง ๆ มีการใส่ตู้ โต๊ะ เตียง ต่าง ๆ เข้าไปให้ผู้ชมสามารถเข้าใจได้ง่าย มีการประดับตกแต่งห้องด้วยดอกไม้ และแต่งโทนสีห้องในโทนสีพาสเทลเช่นเดียวกันกับการสร้างสรรค์ผลงานจากสองชิ้นที่ผ่านมา ในผลงานชิ้นนี้มีการใช้โทนสีม่วง

และสีเหลือง แซมด้วยสีอื่นต่าง ๆ เพื่อให้มีมอดูแล้วห้องมีสีสันแห่งความสุข รวมไปถึงการใส่ดอกไม้ และกระจกที่ให้ความหมายถึงมิตรภาพ และความสุขเช่นเดียวกับผลงานอื่น ๆ ในการสร้างสรรค์ผลงานชุดนี้

จากการวิเคราะห์ผลงานในแต่ละชิ้น ก็จะได้เห็นถึงกระบวนการพัฒนาทั้งในส่วนของแนวคิด และกระบวนการสร้างสรรค์ผลงานได้อย่างชัดเจน ในส่วนของแนวความคิดเริ่มจากความเหงาที่ค่อนข้างจะส่งผลออกมาเป็นผลลบในช่วงแรกคือมีการสร้างสรรค์ผลงานจากความเหงา ความโดดเดี่ยวที่มีความต้องการและความโหยหาเพื่อนและครอบครัว การสร้างกระจกจำนวนเยอะ ๆ เพื่อให้ผู้สร้างสรรค์เกิดความรู้สึกที่ต้องการเพื่อนหรือมีคนรอบข้างให้มากยิ่งขึ้น และต่อยอดเรื่อยมาเป็นการสร้างสรรค์ในเชิงบวกคือการสร้างสรรค์ผลงานจากความเหงา แต่เปลี่ยนเป็นความรู้สึกของความคิดถึงและความทรงจำในอดีต แต่จัดตกแต่งออกมาให้เป็นห้องที่เหงา เป็นเหมือนการสร้างให้ห้องมีการใช้งาน การวางสิ่งของชิ้นต่าง ๆ ให้เหมือนมีการขยับ แต่กลับไม่มีใครอยู่ในห้องเลย สะท้อนความเหงาออกมาผ่านชิ้นงานส่งไปถึงตัวผู้ชมให้ได้มีการลองจินตนาการถึงความเหงา อดีตที่เคยเกิดขึ้นหรือแม้แต่ความเป็นจริงที่เกิดขึ้นในปัจจุบัน เมื่อกลับห้องแล้วไม่เจอใครก็จะส่งผลให้เกิดความเหงาในจิตใจได้เช่นกัน ผลงานชุดนี้สร้างสรรค์ขึ้นจากความรู้สึกคิดถึงช่วงเวลาที่ผ่านมาไปด้วยมิตรภาพ ความสุข และความอบอุ่นในอดีต โดยใช้พื้นที่ภายในห้อง เป็นตัวแทนของความทรงจำแต่ละช่วงเวลา ทั้งห้องเรียน ห้องนั่งเล่น และห้องนอนซึ่งล้วนเคยเป็นสถานที่สำคัญในการสร้างความสัมพันธ์และความทรงจำร่วมกับเพื่อน ชุดผลงานนี้จึงไม่ใช่เพียงการถ่ายทอดอดีตของศิลปินเท่านั้น แต่ยังทำหน้าที่เป็นพื้นที่แห่งการระลึกถึงความทรงจำของทุกคนที่เคยผ่านช่วงเวลานั้นมา เป็นการเชื่อมโยงศิลปะเข้ากับอารมณ์ ความรู้สึก และการย้อนกลับไปสัมผัสสิ่งที่เคยมีคุณค่าต่อหัวใจ

ปัญหาที่เกิดขึ้น เกิดปัญหาในส่วนของ การเคลื่อนย้ายชิ้นงาน เนื่องจากมีการเดินทางจากต่างจังหวัดและชิ้นงานค่อนข้างจะมีน้ำหนักเยอะจึงทำให้การเคลื่อนย้ายเป็นไปอย่างยากลำบาก ส่งผลให้ชิ้นงานมีการเสียหาย กระจกแตกหักเสียหายและผนังในแต่ละฝั่งมีการเปื้อน การรบกวนเกิดขึ้น

การแก้ไขปัญหาคือ เสริมฐานไม้ที่ด้านล่างเพื่อเพิ่มความแข็งแรงและช่วยเสริมฐานกระจกด้านล่างให้มีความแน่นไม่เกิดช่องว่าง จะทำให้ชิ้นงานสามารถทนแรงกระแทกได้ดียิ่งขึ้น และในส่วนของ การเคลื่อนย้ายชิ้นงาน ได้มีการนำไม้มาค้ำที่ด้านข้างของชิ้นงานแต่ละด้านทุกชิ้นและใช้แรปพลาสติกใสมาพันรอบชิ้นงานเป็นการช่วยป้องกันชิ้นงานจากแรงกระแทก และในการเคลื่อนย้ายชิ้นงานขึ้นรถบรรทุก ก็ได้มีการตั้งชิ้นงานโดยการตั้งกระจกให้เป็นแนวตั้งเพื่อลดการกระแทกและการกดทับโดยตรงของตัวชิ้นงาน

ภาพที่ 56 ไม่เกิดการบิดงอจากการขนย้าย

ภาพที่ 57 เสริมไม้ที่ฐานด้านล่าง

ภาพที่ 58 ใส่ไม้ค้ำที่ชิ้นงาน และแรปงานก่อนการขนย้าย

3. ข้อเสนอแนะ (Suggestion)

1. ศึกษาเพิ่มเติมเกี่ยวกับเทคนิควิธีการที่เกี่ยวข้องกับสร้างสรรค์ให้มากยิ่งขึ้นเพื่อการจัดทำผลงานที่มีการใช้เทคนิควิธีการที่หลากหลายมากยิ่งขึ้น
2. ศึกษาเพิ่มเติมเกี่ยวกับวัสดุอุปกรณ์ให้มากขึ้นเพื่อพัฒนาต่อยอดผลงานให้มีความแข็งแกร่งทนทานและมีประสิทธิภาพมากยิ่งขึ้น
3. จัดทำผลงานที่มีลักษณะการสื่อสารที่ชัดเจน สื่อสารให้ผู้ชมสามารถเข้าใจชิ้นงานได้ง่าย จัดรูปแบบการสร้างสรรค์ผลงานให้ผู้ชมสามารถมีอารมณ์ร่วมกับชิ้นงานได้มากยิ่งขึ้น

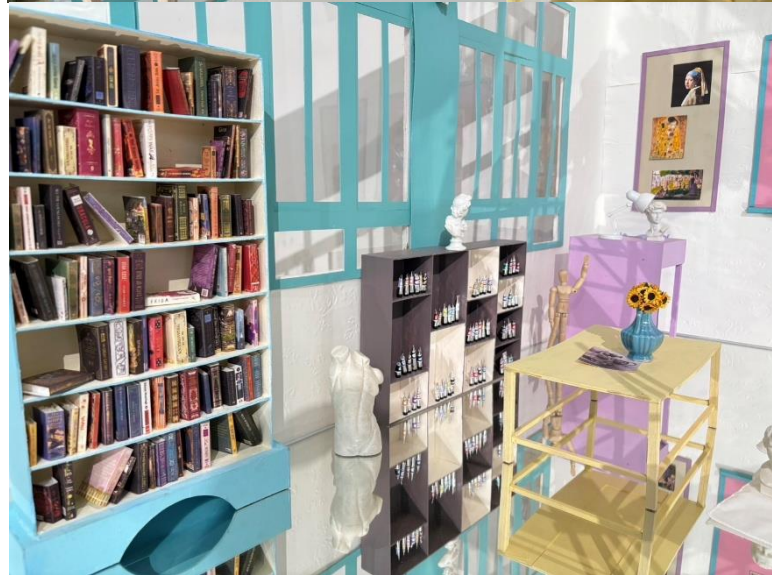

รายการอ้างอิง

- จรรุวรรณ เมืองขวา. (2564). "เอกสารประกอบการสอน รายวิชาศิลปะสื่อประสม สาขาวิชาจิตรกรรม." (คณิตศิลปกรรมศาสตร์), มหาวิทยาลัยราชภัฏสวนสุนันทา,
- ณัฐรดา อยู่ศิริ, สุพิชฌาย์ นันทพานนท์ และหทัยพร พิระชัยรัตน์. (2557). **ความสัมพันธ์ระหว่างการเปิดเผยตนเอง ความเหงา และการทำหน้าที่ของครอบครัวต่อพฤติกรรม การเสพติด อินเทอร์เน็ต.** เข้าถึงได้จาก <http://cuir.car.chula.ac.th/handle/123456789/46895>
- ธีระยุทธ์ แสงอาจ, อุดุลย์ บุญฉ่ำ และกนกวรรณ นิธิรัฐพัฒน์ (2567). "การสร้างสรรค์ศิลปะสื่อผสม: สภาวะภายใน Creativities of Mixed Media Art: State of Mind." (หลักสูตรศิลปกรรมศาสตรมหาบัณฑิต สาขาวิชาทัศนศิลป์ คณะศิลปกรรมศาสตร์และวัฒนธรรมศาสตร์), มหาวิทยาลัยมหาสารคาม, เข้าถึงได้จาก <http://202.28.34.124/dspace/handle/123456789/1395>
- นฤพนธ์ บุรณะบัญญัติ. (2563). "จินตภาพจากเศษวัสดุ Imagery from Scrap materials." (คณะศิลปกรรมศาสตร์), มหาวิทยาลัยเทคโนโลยีราชมงคลธัญบุรี, เข้าถึงได้จาก <https://research.rmutt.ac.th/2022/04/11/>
- นำชัย เฟื่องอารรณ์, ธงชัย ศรีสุขประเสริฐ และปัญญา วิจิณนสาร. (2560). "เทคนิคประดับกระจกบนรูปทรงที่แปรเปลี่ยน Traditional Decorated Glass Techniques on The Variation Form." (คณะมนุษยศาสตร์ สังคมศาสตร์และศิลปะ), มหาวิทยาลัยศิลปากร, เข้าถึงได้จาก <https://he02.tci-thaijo.org/index.php/Veridian-E-Journal/article/view/116404>
- ฝอยทอง จิตตรา. (2560). **ของเล่น...ความทรงจำวัยเยาว์ TOYS...CHILDHOOD MEMORIES.** เข้าถึงได้จาก <http://ithesis-ir.su.ac.th/dspace/handle/123456789/858>
- พัทธนันท์ วรรณพงษ์ศิริ. (2567). **ศิลปะสื่อประสม Mixed Media Art.** เข้าถึงได้จาก <https://bsru.net>
- MIT Press. (1973). **Loneliness: The Experience of Emotional and Social Isolation.**

ภาคผนวก

ประวัติผู้เขียน

ชื่อ-สกุล	นางสาวสุธิตา คงเพชรดิษฐ์
วุฒิการศึกษา	2568 ปริญญาโท หลักสูตรศิลปปะมหาบัณฑิต สาขาวิชา ทัศนศิลป์ศึกษา คณะ จิตรกรรม ประติมากรรมและภาพพิมพ์ และคณะศึกษาศาสตร์ มหาวิทยาลัยศิลปากร
	2562 ปริญญาตรี หลักสูตรครุศาสตรบัณฑิต สาขาวิชา ศิลปศึกษา คณะ ครุศาสตร์ มหาวิทยาลัยราชภัฏสุราษฎร์ธานี
	2561 มัธยมศึกษาตอนปลาย โรงเรียนสุราษฎร์ธานี
	2558 มัธยมศึกษาตอนต้น โรงเรียนสุราษฎร์ธานี

